Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 69 (2569) ▪ Середа, 18 квітня 2001 року ▪ Ціна договірна

Другий Всеукраїнський фестиваль і конкурс «Голос України».

На знімку: *Василь Романчишин — лауреат конкурсу нашої редакції з Київської області.*

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

▪ *1863 р. Помер ботанік і ентомолог Християн Стевен. Засновник і перший директор Нікітського ботанічного саду в Криму.*

▪ *1897 р. Народився актор і режисер Мар'ян Крушельницький. Працював в основному в Київському театрі ім. Франка.*

▪ *1917 р. Близько 3 тисяч солдатів самочинно створили Український полк ім. Богдана Хмельницького. Початок створення українських військ.*

▪ *1946 р. Розпуск Ліги націй.*

18 квітня

Підписи — це не Регламент

Погоджувальна рада голів парламентських комітетів, фракцій і груп вирішила проголосувати у день звіту уряду в парламенті за включення до порядку денного питання про відповідальність уряду. Раніше за це своїми підписами висловилося 238 народних депутатів. Парламентські комітети неоднозначно оцінили діяльність Кабміну: рішення визнати роботу уряду задовільною прийняли лише три комітети — з питань охорони здоров'я, науки і освіти, законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності. Визнати роботу незадовільною пропонують комітети з питань правової реформи, з питань соціальної, економічної та промислової політики, національної безпеки, регламенту, свободи слова. Бюджетний та аграрний комітети рекомендують узяти звіт уряду до відома. У решти комітетів рішення відсутнє.

Учора після хвороби приступив до роботи Голова Верховної Ради Іван Плющ. Коментуючи рішення погоджувальної ради, він наголосив, що погоджувальна рада не може приймати обов'язкових рішень, вона тільки вносить свої пропозиції до парламенту.

(Закінчення на 2-й стор.).

«Великодні дзвони Київщини»

Столичній області звітувати на честь 10-ї річниці незалежності України було чи не найважче. Передусім тому, що не має вона своїх потужних і колоритних «столичних» закладів культури і мистецтва. Скажімо, театру опери і балету, консерваторії. Кілька років тому навіть обласну філармонію «відібрали». І ще одне: Київщина звітувала на Великдень. Духовна сила цього свята підносила таланти митців, посилювала їх відповідальність і додавала гарного настрою глядачам.

До речі, минулого року область уперше за роки незалежності вийшла на сцену Національного палацу «Україна» як самостійний загін культури. І цього разу в майстрів мистецтв та художніх колективів було велике бажання прозвітувати краще — яскраво, барвисто, красиво. А тим паче у день Світлого Христового Воскресіння.

Мені доводиться бувати на звітах усіх областей, отож можу впевнено стверджувати: жодна з них не розкрила так можливості районних осередків культури.

(Закінчення на 12-й стор.).

! У номер

Потрібні нові формули діалогу

Логіка розвитку україно-російських відносин наочно доводить необхідність спілкування «не тільки за протокольними, а й за робочими столами», заявив заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш на зустрічі з делегацією депутатської групи російської Державної Думи у зв'язках з ВР України на чолі з Іваном Нікітчуком. Час вимагає, за словами Степана Гавриша, «прийняття багатьох серйозних рішень з урегулювання наявних розбіжностей», спричинених «старими, віджилими формулами» побудови двосторонніх відносин. На його думку, найперспективнішим є розвиток економічної складової україно-російських відносин. У цій сфері в України є дуже цікаві пропозиції, реалізація яких дасть змогу підвищити ефективність співробітництва та рівень інтеграції наших країн у європейську економіку. У відносинах між Україною і Росією, підкреслив заступник Голови ВР, немає нерозв'язних проблем. Головне — налагодити конструктивний, предметний діалог і поважати думку опонента.

АЛЬТЕРНАТИВИ НЕ БУЛО. І НЕМАЄ

Учора біля стін парламенту зібралися прихильники нинішнього уряду з різних куточків України — Одеси, Запоріжжя, Миколаєва, Львівщини, Харківщини, Житомирщини, Нікополя, Марганця, Рівного, Києва та інших регонів. А депутати Івано-Франківської, Львівської та Тернопільської міськрад приїхали до Києва, щоб на підтримку уряду провести під стінами парламенту виїзні засідання. Мітингуючі тримали транспаранти народного руху України та Українського Народного руху, «Української правиці», партії «Реформи і порядок», партії «Собор», гасла на захист В. Ющенка та його реформаторського курсу: «Олігархи й комуністи, Ющенка вам не з'їсти!», «Дамо рішучу відсіч антиукраїнським силам!», «Україні — українську владу!», «Руки геть від Ющенка!» тощо. Деякі пікетники тримали в руках ікони.

(Парламентську хроніку читайте на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Скандал

Поділимося бомжами з сусідами

Пасхальні дні на Дніпропетровщині не обійшлися без воістину дивної сенсації. В діях «окремих посадових осіб обласного управління МВС» Генеральна прокуратура України угледіла «перевищення службових повноважень» і порушила за фактом кримінальну справу. Чим вона скінчиться, говорити ще рано. Що ж сталося?

(Закінчення на 3-й стор.).

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Я вам пишу...

Образа — за особливі заслуги

Саме так ми, ветерани праці Тячівського району (Закарпаття), називаємо епопею з виконанням Закону «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною». Адже вже понад три місяці наші «справи» курсують маршрутом Тячів—Ужгород—Київ і назад через те, що нам виписують «не такі» довідки. Таке враження, що в нашій державі господарюють дрібні чиновники, а закони не варті нічого.

Ветерани гірко іронізують: легше було стати «народним», «заслуженим» і «орденоносним», народити і виховати семеро дітей, ніж тепер отримати мізерні надбавки до мізерних пенсій.

Степан ДЕМКО.

Тячів Закарпатської області.

▪ *Витік аміаку із залізничної цистерни у Львові не призвів до трагічних наслідків.*

▪ *Учень шостого класу села Чубарівка Пологівського району Запорізької області загинув, намагаючись викрасти провід на лінії електропередач.*

▪ *На шахті «Заперевальна» ВО «Донецьквугілля» потрапив під вагонетку й загинув шахтар.*

▪ *Кількість виявлених у київському парку ім.Т.Шевченка снарядів часів війни досягла 339.*

P. S.

Наша адреса в Internet на сервері української преси: http://uamedia.visti.net/golos

Альтернативи не було. І немає

Ранкове і денне засідання 17 квітня

Парламентська хроніка

Саме на цьому наголосив Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко, звітуючи у Верховній Раді про виконання програми «Реформи заради добробуту». Насамперед він мав на увазі ті кроки уряду, які були спрямовані на затвердження бездефіцитного бюджету, закріплення позитивних тенденцій у народному господарстві, утримання від знецінення національної валюти.

Завдяки цьому, вважає прем'єр, вдалося за підсумками першого кварталу досягти найвищих темпів у СНД зростання валового внутрішнього продукту та обсягів виробництва. Так, за перші три місяці ВВП зріс на 7,7 відсотка проти відповідного періоду минулого року, а промислове виробництво — на 17 відсотків. Водночас індекс споживчих цін з початку року становить усього 2,6 відсотка, що втричі менше за відповідний торішній показник. Внаслідок зростання виробництва урядові вдалося розв'язати чи не найболючішу проблему останніх років — погасити багатомільярдну заборгованість з пенсій, завершуються виплати заборгованого працівникам бюджетної сфери. Віктор Ющенко переконаний: відповідальна і прозора економічна політика уряду дає можливість найближчим часом почати структурні реформи в економіці, зокрема в паливно-енергетичному комплексі. Віктор Ющенко наголосив, що уряд розробляє програму «Українське вугілля». 92 відсотки — саме на такий показник в енергетиці планують вийти урядовці при використанні кам'яного вугілля.

Триватимуть реформи і на селі. Тверда національна валюта, зменшення кредитних ставок до 30—31 відсотка річних дає підстави сподіватися, що цього року буде зібрано найбільший за останні сім років урожай зернових. Ці успіхи збільшать експортні можливості України. Зокрема, торік вперше в історії молодої незалежної держави експорт перевищив імпорт більш як на 700 млн. доларів. Лише за перший квартал цього року за кордон було продано товарів на 24 відсотки більше, ніж торік.

Це дає підстави сподіватися на зростання реальних доходів громадян. Зокрема, за перший квартал реальні доходи людей зросли на 6,1 відсотка. А у планах уряду, наголосив Віктор Ющенко, — підвищення заробітної платні бюджетникам на 25—30, а педагогам — на 50 відсотків.

У своєму виступі Віктор Ющенко запропонував також парламентаріям створити координаційну раду, з якою погоджувати всі кадрові призначення в уряді.

Водночас, попри більш як три мільйони підписів, які було зібрано на підтримку уряду Віктора Ющенка, для Кабінету Міністрів пролунав і доволі тривожний дзвінок: 252 депутати проголосували за включення до порядку денного питання про відповідальність уряду, що може призвести до його відставки. Віктор Ющенко попросив розглянути це питання у відповідності з Конституцією, щоб, як він зауважив, підготуватися до тих докорів і закидів, які пролунають під час розгляду питання про відповідальність уряду.

Голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства Віталій Черненко переконаний: уряд Віктора Ющенка протягом року зробив чимало для зміцнення матеріальної бази лікарських установ, покращення життєвого рівня працівників медичної сфери.

Член фракції «Батьківщина» Михайло Павловський вважає, що кланово-олігархічні угруповання завдали державі чимало збитків, перетворили Україну на колонію розвинених держав. Натомість уряд Віктора Ющенка намагається відновити потенціал України, а тому він заважає тим, хто прагне й далі експлуатувати надра і народ.

А голови комітетів з питань економічної політики (Олексій Костусєв) і з питань промислової політики (Михайло Бродський) критично оцінили діяльність уряду.

Найкритичніший був виступ керівника фракції КПУ Петра Симоненка. Лідер комуністів вважає, що виробничі фонди зношуються, а в структурі експорту домінує сировина.

Обговорення звіту уряду триває.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

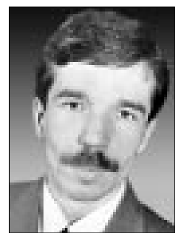
Думки з приводу

Артур БІЛОУС (фракція «Батьківщина»):

— Якщо відставки уряду не відбудеться, у парламенту збережеться нинішній статус-кво. Якщо відбудеться — утвориться нова комуністично-олігархічна ситуативна парламентська більшість, схожа на ту, яка існує у Держдумі Росії, і буде консолідована права опозиція, неформальним лідером якої стане Віктор Ющенко.

Сергій КУРИКІН (фракція Партії зелених):

— Питання про відповідальність уряду і негативну оцінку його діяльності постало з огляду на бажання різних політичних сил здійснити перерозподіл адміністративного ресурсу напередодні виборчої кампанії до парламенту. Не думаю, що внаслідок голосування відбудеться істотний перерозподіл політичних сил у ВР. Інша річ, що стосунки фракцій з урядом складатимуться по-різному. Відправити уряд у відставку можна «дружно», об'єднавши зусилля правих і лівих. А ось сформувати новий уряд — значно складніше.

Георгій КРЮЧКОВ (фракція КПУ):

— Як збереження уряду в нинішньому складі, так і його відставка вплине на розклад політичних сил у парламенті. Якщо уряд зостанеться, йому буде працювати набагато важче. Адже всі сили, які виступили за розгляд питання про відповідальність уряду і висловлення йому недовіри, з цим не погодяться. Триватиме гостра боротьба. А якщо уряд піде у відставку, то права частина парламенту підніматиме людей і робитиме все для загострення ситуації. Становище у парламентській більшості залишиться незмінним: як і досі, існуватиме ситуативна більшість. І немає значення, чи буде вона офіційно легалізована.

Василь КОСТИЦЬКИЙ (фракція СДПУ(о)):

— Протистояння і всередині парламенту, і в суспільстві навколо нинішнього уряду небезпечне. Ми руйнуємо остаточно імідж України як незалежної держави у світі, ведемо до ізоляції України. І опозиція, яка декларує бажання кращого життя для українського суспільства, фактично кидає Україну в обійми Росії. Є реальна небезпека появи нового союзу чи об'єднання, де Україна опиниться у міцних обіймах російської влади. Є навіть загроза громадянської війни і розколу України на дві частини. До того ж на плацдармі, створеному опозицією, нині дуже активно почали працювати комуністи, і є небезпека, що вони «проскочать» до влади на наступних парламентських виборах.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Підписи — це не Регламент

(Початок на 1-й стор.).

«Ми сьогодні можемо лише включити до порядку денного питання про відповідальність уряду, але не розглядати його одночасно зі звітом», — сказав Іван Плющ. Адже за Регламентом розглядати це питання можна не раніше як за 5 і не пізніше як через 10 днів після включення його до порядку денного. На запитання, чи можлива найближчим часом відставка уряду, Іван Плющ відповів: «Ми почуємо звіт і тоді зможемо будувати прогнози».

Погоджувальна рада також затвердила розклад засідань парламенту на пленарний тиждень. У середу, зокрема, розглянуть проекти законів про делеговані повноваження, зміни до закону про державні нагороди України, зміни до закону про освіту, нову редакцію закону про охорону праці. О 15 годині відбудуться парламентські слухання «Енергетична стратегія України до 2030 року». У п'ятницю парламент обговорить проекти законів про продовження повноважень народних засідателів, про погашення заборгованості в заробітній платі та інших видів грошових виплат, про державну підтримку садівництва і виноградарства, нову редакцію закону про рекламу та інше. У четвер депутати прийматимуть рішення з попередньо обговорених питань, у тому числі й щодо звіту уряду, а також розглянуть з пропозиціями Президента закони про тимчасові слідчі та спеціальні комісії ВР, про засади відродження та розвитку електронної промисловості в Україні, про створення системи Суспільного телебачення і радіомовлення.

Юліана ШЕВЧУК.

Майор «натуралізується» у Штатах

Коментар

Великодній подарунок від «дядечки Сема» одержали майор Микола Мельниченко та дружина Георгія Гонгадзе Мирослава. Служба імміграції і натуралізації задовольнила їхнє прохання про надання політичного притулку у Сполучених Штатах Америки. Про таке рішення американської сторони у Держдепартаменті США 13 квітня повідомили послові України Костянтину Грищенку.

Надання політичного притулку офіцерові Мельниченку викликало глибоке здивування нашого МЗС. Зовнішньополітичне відомство України оприлюднило заяву, в якій звинуватило стратегічного партнера у нехтуванні духу партнерства між обома країнами. «Приймаючи таке рішення, американська сторона не могла не знати, що проти М. Мельниченка Генеральна прокуратура порушила кримінальну справу за звинуваченням у проведенні незаконного прослуховування і розголошенні державної таємниці — злочинів, котрі суворо переслідуються у самих США, яскравим свідченням чого став недавній арешт правоохоронними органами США співробітника ФБР Р. Хансена. Порушення кримінальної справи проти М. Мельниченка базувалось на юридичних фактах і не було політично мотивованим», —наголошується у заяві. МЗС попереджає заокеанського друга: «Українська сторона вважає, що не створення додаткових перешкод, а надання сприяння у проведенні вищевказаного розслідування з боку Сполучених Штатів відповідало б принципу поваги до верховенства закону, котре є ключовим як для України, так і для США».

Здається, все правильно. Справді, за державу прикро: тепер її таємниці знатимуть на всіх перехрестях Америки. Якби не одне «але»... Україна, а точніше, певне коло осіб, уже показало світові, наскільки в нас «ключова» повага до верховенства закону. Це раз. А друге, можливо, натуралізуючи офіцера охорони, у Вашингтоні зовсім не хотіли скривдити офіційний Київ. Вони просто повірили Генпрокурору М. Потебеньку та Президентові Л. Кучмі, що все записане на касетах —вигадка самого майора. Які ж там можуть бути державні таємниці?

Передвеликодню новину з Америки жваво обговорюють українські політики. Екс-американець Роман Зварич вважає, що Штати таким чином фактично визнають, що в Україні існує тоталітарний режим, оскільки політичний притулок надається особам, які піддаються політичним репресіям (Не сперечаючись із знавцем американської політичної кухні, все-таки хочу доповнити: Штати не тільки таким чином визнають наявність у нас режиму). А на думку голови тимчасової слідчої комісії ВР Олександра Лавриновича, надання політичного притулку Мельниченку «виглядає досить логічно». Та що штовхнуло на прохання про політичний притулок Мирославу Гонгадзе, «він не може собі увявити». Зате більшість депутатів чітко уявляє собі інше: напередодні звіту уряду у Верховній Раді рішення про політичний притулок може бути трактовано як підтримка США опозиції в Україні.

А що з цього приводу думає Президент? Те, про що заявив МЗС: «За мене і за уряд прокоментував МЗС. Краще сьогодні не скажеш», — зізнався Л. Кучма журналістам у Великодню ніч. Хоча, здається, Леонід Данилович виявив просто надмірну скромність. Він сказав набагато краще. Правда, з іншого приводу. Заявляючи про свою підтримку В. Ющенка, він дорікнув йому за значні помилки у стосунках з парламентом (тут, звичайно, глава держави дав прем'єрові гарний приклад, як треба дружно жити з «нелюдьми», що зібралися у Верховній Раді). Якщо парламент виявиться злопам'ятним і відправить Прем'єр-міністра у відставку, Л. Кучмі буде дуже важко: «Якщо це трапиться, допоможе тільки Бог. Наступне, що я зроблю в такому разі, я піду в церкву, поставлю свічку і звернуся до Бога за порадою», — поділився «святими» планами глава держави. А що як Бог порадить іти йому у відставку? Якщо це трапиться, скільки свічок відразу запалає!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

До відома народних депутатів України

Шановні народні депутати України!

20—21 квітня 2001 року з 10.00 до 18.00 за участю секції «Політичні партії України» Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України відбудеться Національний фестиваль політичної реклами за адресою: Київ, вул. Хрещатик, 2, «Український дім».

У Луганську усували голову

Регіон

Конфлікт луганського міського голови Анатолія Ягоферова з депутатами міськради дійшов кульмінації. Опозиційно налаштовані депутати провели свою, на думку Ягоферова, нелегітимну сесію, яка ставила за мету усунути міського голову з посади, обминувши референдум. Голосування тривало три дні, поки нарешті не було набрано 48 голосів проти Ягоферова.

У суботу, 14 квітня, група депутатів увійшла до приміщення міськвиконкому зі своєю охороною. Було відкрито кабінети відділу протокольної роботи, секретаря міськради і міського голови. Коли 16 квітня, в понеділок, Анатолій Ягоферов прийшов на роботу, до свого кабінету його не пустили, пред'явивши рішення сесії про усунення з посади, однак жодного протоколу, у тому числі рахункової комісії, оприлюднено не було. Ягоферов був змушений звернутися по допомогу до начальника обласного управління УМВС Г. Єпура та прокурора області В. Солодкого. Ключі в «путчистів» відібрали, їхню охорону прибрали, а в приміщенні виставили пости міської міліції.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Поділимося бомжами з сусідами

(Початок на 1-й стор.).

Судячи з усього, міліція вирішила завчасно потурбуватися, щоб на свята в рідному обласному центрі було спокійно. А цьому, на її думку, могли завадити бомжі. Півтори сотні таких громадян у прямому розумінні виловили, посадили в автобуси і відвезли у Нікополь. Але це все ще Дніпропетровщина. Тому далі потенційних порушників пересадили на пором і відправили на протилежний берег Дніпра — прямісінько в Запорізьку область.

Тамтешня міліція не на жарт розхвилювалася, коли наче з неба звалилися бомжі. Кажуть, сусідам довелося терміново влаштовувати облаву та збирати докупи голодних і злих людей. Сяк-так погодувавши нежданих гостей, запоріжці перекинули їх усе тим же поромом назад до Нікополя. Нам, мовляв, такого «добра» не треба. Очевидно, увесь перебіг цих подій не залишався для дніпропетровських стражів порядку в секреті: у Нікополі на бомжів уже чекали автобуси, які оперативно взяли курс уже на... Херсонщину. Бомжів, стверджують, висадили серед степу широкого: вимітайтесь, мовляв, і назад не вертайтеся.

Ця «операція» навіює думки про порушення людських прав ще й тому, що до когорти потерпілих бомжів потрапило й чимало випадкових людей. Ішов собі чоловік вулицею рідного міста в пом'ятому одязі, без документів, і цього виявилося досить, щоб отаке пережити.

З приводу даного випадку почалося слідство.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фотофакт

У місті Ровеньках, що на Луганщині, відкрито пам'ятний знак на честь 2000-річчя Різдва Христового. Кошти на його спорудження зібрали мешканці міста.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Медицина

З миру по нитці — штучна нирка...

При Чернівецькій обласній клінічній лікарні відкрито відділення штучної нирки. Обладнання для здійснення гемодіалізу подарувала рада депутатів німецького округу Швабія, з яким Буковина підтримує ділове співробітництво. Систему водоочищення презентувала німецька фірма «Вернер». Кошти на реконструкцію одного з лікарняних корпусів виділила Чернівецька облдержадміністрація.

Персонал, який надаватиме медичну допомогу, навчався в Німеччині та Румунії.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Буряковий протекціонізм

Наміри

Оптимістична новина для вітчизняних виробників насіння цукрових буряків: вимоги щодо ввезення до теренів нашої держави такого посівного матеріалу, але вже іноземного виробництва, вірогідно, стануть жорсткішими. Такий протекціоністський крок буде зроблено в разі ухвалення проекту закону «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції». Тоді імпортерам доведеться залишати на кордоні не менш як 22 євро за кіло посівного матеріалу. Власне, не можна сказати, що наші терени цілком відкриті для цієї продукції. Чинне законодавство вимагає під час ввезення насіння цукристих сплачувати 70 відсотків від їх митної вартості. Але такий захист можна вважати половинчастим, бо не встановлено мінімального розміру мита. Фірми активно користуються недосконалістю законодавчої бази, занижують ціну насіння у митних документах до мінімальних розмірів і уникають таким чином належних платежів до держбюджету. Вітчизняний виробник натомість поповнює казну на повну котушку. Цифри — промовисте свідчення цього. Торік українські підприємства реалізували 2940 тонн посівного матеріалу і сплатили до бюджету 23 мільйони 496 тисяч гривень. Тоді як із Західної Європи до країни завезли 336 тонн насіння, а наш бюджет отримав від цього лише 186 тисяч гривень. Різниця, погодьтесь, очевидна.

Розробники проекту впевнені, що введення мінімального розміру мита принаймні зрівняє українських виробників з імпортерами, і переконують, що бурякоцукрова галузь від такого кроку не постраждає. Адже потужності вітчизняних заводів дають можливість щороку видавати «на-гора» 10 тисяч тонн якісного посівного матеріалу, тоді як потреба ринку — близько 5 тисяч.

Галина КВІТКА.

! У номер

■ Ужгород

Ліки від ООН та «Армії спасіння»

Антибіотики, знеболювальні, серцево-судинні та інші препарати на суму більш як 40 мільйонів доларів доставлено на Закарпаття представництвом ООН в Україні та Українською філією міжнародної християнської благодійної організації «Армія спасіння». Ці ліки одразу відправлено в ті райони області, які визнано зонами надзвичайної екологічної ситуації, *повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.*

■ Запоріжжя

Призер став кандидатом

Срібний призер Олімпійських ігор у Сіднеї Денис Силантьєв успішно захистив кандидатську дисертацію на тему «Спортивна реабілітація дітей зі слабким зором способами плавання». Під керівництвом доктора педагогічних наук Ніни Байкіної аспірант ЗДУ вже кілька років працює над цією проблемою. Роботою запорізького спортсмена зацікавилися в Оксфордському університеті, звідки нещодавно молодий учений одержав запрошення обмінятися науковим досвідом.

Дослідницька робота давно вабить Дениса, але попереду — серія змагань More Nostrum і підготовка до головного старту сезону — чемпіонату світу, який відбудеться в липні, *повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.*

■ Луганськ

Пасажир озброєний і дуже небезпечний

З початку нинішнього року на Луганщині зафіксовано вже три вбивства таксистів. Останній випадок стався наприкінці березня. Зупинивши пізно ввечері таксі, молодик 20 років попрохав відвезти його до одного із сіл неподалік обласного центру і в безлюдному місці пострілом у скроню вбив водія. Забравши документи і 350 гривень — свою головну здобич, сховав тіло в яру. Вбивцю було знайдено і затримано.

А в перший день квітня трагедії пощастило уникнути тільки завдяки випадку. Наряд дорожньо-патрульної служби міліції міста зупинив таксі, і гадки не маючи, що водій керує машиною під дулом пістолета п'яного пасажира.

Останній похорон таксиста вилився в акцію протесту водіїв проти насилля. Провести свого товариша в останню путь виїхали на своїх машинах 200 таксистів-приватників. На їх думку, робота водіїв таксі — одна із найризикованіших, тому вони серйозно замислюються над тим, що зробити для своєї безпеки, *повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.*

■ Донецьк

Два роки для головного приватизатора

У Донецькому обласному суді оголошено вирок у справі колишнього голови регіонального відділення Фонду держмайна України Володимира Алтинника. Його звинувачували у перевищенні посадових повноважень, яке мало тяжкі наслідки, недбальстві, посадовому підлогу та пошкодженні особливо важливого документа (йдеться про санкцію на арешт, яку обвинувачуваний розізрвав).

Колишнього головного приватизатора області визнано винним лише в одному із пред'явлених епізодів —незаконному розподілі коштів від продажу об'єктів незавершеного будівництва одного з акціонерних товариств. Суму завданих державі збитків визначено в розмірі 25 тисяч гривень. В інших епізодах складу злочину суд не встановив.

Володимира Алтинника засуджено до двох років позбавлення волі умовно із випробним терміном один рік. Виносячи вирок, суд зважив на особу обвинувачуваного, позитивні характеристики, відсутність судимостей і минулі заслуги перед державою.

Як стало відомо, обласна прокуратура має намір оскаржити вирок, *повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.*

■ Фотофакт

На столичному аеродромі «Чайка» під час урочистого святкування першої річниці полярної експедиції «Україна — Північний полюс-2000» відбулося нагородження її учасників.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про розвідувальні

Цей Закон визначає правові основи організації і діяльності спеціальних органів державної влади, які здійснюють розвідувальну діяльність з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз, порядок контролю і нагляду за їх діяльністю, а також встановлює правовий статус співробітників цих органів, їх соціальні гарантії.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни

Наведені в цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

розвідувальна діяльність — діяльність спеціальних органів державної влади, спрямована на захист національних інтересів України від зовнішніх загроз, сприяння формуванню і реалізації державної політики у сферах національної безпеки і оборони;

розвідувальна інформація — добуті відомості про реальні та потенційні можливості, плани, наміри і дії іноземних держав, організацій та окремих осіб, що загрожують національним інтересам України, а також про події і обставини, що стосуються національної безпеки і оборони;

розвідувальні органи України — спеціальні підрозділи центральних органів виконавчої влади, які здійснюють розвідувальну діяльність з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз.

Стаття 2. Правова основа діяльності розвідувальних органів України

Правову основу діяльності розвідувальних органів України становлять Конституція України, цей та інші закони України, а також прийняті відповідно до них інші нормативно-правові акти.

Стаття 3. Принципи діяльності розвідувальних органів України

Діяльність розвідувальних органів України здійснюється на основі:

законності;

поваги і дотримання прав та свобод людини і громадянина;

безперервності;

поєднання в межах, визначених законом, гласних та негласних методів і засобів;

розмежування сфер діяльності розвідувальних органів, взаємодії і координації їх діяльності;

незалежності і оперативності у поданні розвідувальної інформації;

позапартійності;

підконтрольності і підзвітності відповідним органам державної влади в межах, передбачених законом.

Діяльність розвідувальних органів не може використовуватися для вирішення не передбачених цим Законом завдань.

Стаття 4. Основні завдання розвідувальних органів України

На розвідувальні органи України покладаються:

добування, аналітична обробка та надання визначеним законом органам державної влади розвідувальної інформації;

сприяння спеціальними заходами здійсненню державної політики України в економічній, політичній, воєнній, військово-технічній, екологічній та інформаційній сферах, зміцнення обороноздатності, економічного і науково-технічного розвитку;

забезпечення безпечного функціонування установ України за кордоном, безпеки співробітників цих установ та членів їх сімей у країні перебування, а також відряджених за кордон громадян України, які обізнані у відомостях, що становлять державну таємницю;

участь у боротьбі з міжнародною організованою злочинністю, в тому числі з тероризмом, незаконним обігом наркотичних засобів, незаконною торгівлею зброєю і технологією її виготовлення, незаконною міграцією.

Стаття 5. Методи і засоби діяльності розвідувальних органів України

Для виконання покладених на розвідувальні органи України завдань щодо отримання розвідувальної інформації та забезпечення безпеки своїх співробітників вони застосовують методи і засоби оперативно-розшукової діяльності у порядку, визначеному в Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність», з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Методи і засоби діяльності розвідувальних органів не повинні завдавати шкоди життю, здоров'ю, честі і гідності людей.

Не підлягає розголошенню інформація, що стосується особистого життя, честі та гідності громадян, яка стала відома розвідувальним органам у процесі їх роботи, крім випадків, передбачених законом.

Порядок зберігання інформації, здобутої в процесі розвідувальної діяльності, визначається відповідними нормативно-правовими актами.

Розділ II. РОЗВІДУВАЛЬНІ ОРГАНИ УКРАЇНИ, ОРГАНІЗАЦІЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ, ФІНАНСОВОГО ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стаття 6. Розвідувальні органи України

Розвідувальну діяльність в інтересах національної безпеки України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та національних інтересів від зовнішніх загроз, в межах визначених законом повноважень, здійснюють розвідувальні органи:

Служби безпеки України — для забезпечення інтересів держави в політичній, економічній, військово-технічній, науково-технологічній, інформаційній та екологічній сферах;

Міністерства оборони України — для визначення рівня воєнної загрози, забезпечення оборони і інтересів держави у сферах: воєнній, воєнно-політичній, воєнно-технічній, воєнно-економічній, інформаційній та екологічній;

спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань захисту державного кордону України — для забезпечення інтересів держави у сферах прикордонної та імміграційної політики, а також в інших сферах, що стосуються питань захисту державного кордону України та її суверенних прав у виключній (морській) економічній зоні та континентальному шельфі.

Питання утворення, реорганізації і ліквідації розвідувальних органів здійснюються відповідно до конституційних повноважень Президентом України.

Здійснення розвідувальної діяльності з метою отримання інформації у сферах, що стосуються національної безпеки і оборони, іншими органами державної влади, підприємствами, установами і організаціями незалежно від форми власності, які не передбачені в цьому Законі, а також фізичними особами забороняється.

Розвідувальні органи України є юридичними особами, вони мають дійсне та умовне найменування, відповідні емблеми, печатки і штампи, печатки із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, рахунки, у тому числі валютні, в банках та інших фінансових установах.

Стаття 7. Керівництво розвідувальними органами України та координація їх діяльності

Загальне керівництво розвідувальними органами України відповідно до Конституції України та цього Закону здійснює Президент України.

Керівники центральних органів виконавчої влади, до складу яких входять розвідувальні органи, здійснюють керівництво ними в межах повноважень, визначених законом і положеннями про відповідні розвідувальні органи, затвердженими Президентом України, та створюють необхідні умови для їх функціонування;

Безпосереднє керівництво розвідувальними органами України здійснюють їх керівники, які призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням керівників відповідних центральних органів виконавчої влади.

Координація діяльності розвідувальних органів України здійснюється Президентом України через очолювану ним Раду національної безпеки і оборони України, яка діє відповідно до Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України».

Порядок координації діяльності розвідувальних органів України в особливий період визначається Президентом України.

Стаття 8. Позапартійність розвідувальних органів України

Використання розвідувальних органів України будь-ким у партійних інтересах не допускається. Діяльність розвідувальних органів України не може використовуватися для обмеження прав і свобод громадян або з метою насильницької зміни конституційного ладу, усунення органів державної влади чи перешкоджання їх діяльності.

У розвідувальних органах України забороняється створення і діяльність організаційних структур політичних партій та інших об'єднань громадян, що мають політичні цілі. Членство та участь співробітників розвідувальних органів України у діяльності політичних партій та інших об'єднаннях громадян, що мають політичні цілі, не допускається.

Як виняток дозволяється членство працівників, які уклали трудовий договір з розвідувальними органами України, у професійних спілках.

Стаття 9. Права розвідувальних органів України

Для виконання визначених цим Законом завдань розвідувальні органи України мають право:

встановлювати на конфіденційній основі співробітництво з повнолітніми, дієздатними особами, які добровільно дали на це згоду;

отримувати для розвідувальних цілей необхідну інформацію від усіх органів державної влади, підприємств, організацій і установ, включаючи банки, незалежно від форми власності, в тому числі інформацію з автоматизованих інформаційних та довідкових систем, банків даних тощо у порядку, визначеному законом;

користуватися послугами, в тому числі платними, експертів та консультантів з числа фахівців інших органів державної влади, підприємств, установ і організацій усіх форм власності;

використовувати на договірних засадах службові приміщення, транспортні засоби та інше майно підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, а також за згодою окремих осіб — належні їм житлові та нежитлові приміщення, транспортні засоби та інше майно;

відкривати рахунки в національній та іноземній валюті у банках та інших фінансових установах у порядку, визначеному законом;

використовувати документи, що прикривають співробітників та відомчу приналежність підрозділів, організацій, приміщень і транспортних засобів до розвідувальних органів України;

створювати з метою конспірації організаційні структури (підрозділи, установи і організації), необхідні для виконання завдань розвідувальних органів України та прикриття їх співробітників;

виступати замовниками науково-дослідних, дослідно-конструкторських та інших робіт у галузі розробки і виготовлення спеціальних засобів, необхідних для здійснення розвідувальної діяльності, створювати і застосовувати технічні засоби розвідки;

створювати в порядку, встановленому законом, відповідні навчальні заклади і науково-дослідні установи, архіви та здійснювати діяльність у видавничій справі;

організовувати і забезпечувати в межах своєї компетенції захист державної таємниці в установах України за кордоном, включаючи заходи щодо попередження витоку по технічних каналах відомостей, що становлять державну таємницю;

здійснювати технічний захист приміщень і об'єктів розвідувальних органів;

забезпечувати власну безпеку діяльності розвідувальних органів України та захист своїх сил, засобів і інформації від протиправних дій та загроз.

Стаття 10. Надання розвідувальної інформації

Інформація, здобута й опрацьована розвідувальними органами України, надається Президенту України, Голові Верховної Ради України та Прем'єр-міністру України в порядку, який визначається в Положенні про розвідувальний орган, з додержанням вимог законів України «Про державну таємницю», «Про інформацію», «Про захист інформації в автоматизованих системах» та інших.

Стаття 11. Взаємодія розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України, а також із спеціальними службами іноземних держав

Порядок взаємодії розвідувальних органів України між собою, з правоохоронними органами України визначається законами і прийнятими відповідно до них іншими нормативно-правовими актами.

Розвідувальні органи України з дозволу Президента України в межах та обсягах, визначених ним, можуть встановлювати і підтримувати контакти із спеціальними службами іноземних держав, у тому числі на основі двосторонніх чи багатосторонніх угод, з додержанням вимог законодавства України.

У випадках довгострокового співробітництва на умовах, визначених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких для України надана Верховною Радою України, можуть створюватися офіційні закордонні представництва розвідувальних органів України.

Стаття 12. Взаємовідносини розвідувальних органів України з органами державної влади, підприємствами, установами і організаціями України

Розвідувальні органи України взаємодіють з органами державної влади України відповідно до законів, інших нормативно-правових актів.

Органи державної влади, підприємства, установи і організації України в порядку, встановленому законом, сприяють розвідувальним органам України у виконанні ними завдань, які покладені на них цим Законом.

Перелік органів виконавчої влади, що можуть залучатися до участі у виконанні програм розвідувальної діяльності або в заходах, які здійснюються розвідувальними органами, визначається Президентом України.

Стаття 13. Інформування громадськості про діяльність розвідувальних органів України

Про свою діяльність розвідувальні органи України в установленому порядку інформують громадськість України, здійснюючи зв'язок з об'єднаннями громадян, засобами масової інформації і громадянами через відповідні структурні підрозділи та їх посадових осіб.

Матеріали про діяльність розвідувальних органів України, які надаються засобам масової інформації, не можуть містити відомості, що становлять державну таємницю.

Публікація відомостей про розвідувальні органи України та їх діяльність здійснюється з дотриманням вимог Закону України «Про державну таємницю».

Стаття 14. Захист відомостей про розвідувальні органи України

Відомості про особовий склад, що здійснює розвідувальну діяльність, засоби, зміст, плани, організацію, фінансування та матеріально-технічне забезпечення, форми, методи і результати розвідувальної діяльності, а також про осіб, які співробітничають або раніше співробітничали на конфіденційній основі з розвідувальними органами, становлять державну таємницю і підлягають захисту в порядку, визначеному Законом України «Про державну таємницю».

Стаття 15. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення розвідувальних органів України

Фінансування та матеріально-технічне забезпечення розвідувальних органів України здійснюються за рахунок коштів, передбачених окремим рядком у Державному бюджеті України для кожного розвідувального органу, та інших джерел, передбачених законом. Розвідувальні органи України фінансуються через Національний банк України.

Розпорядником бюджетних коштів, у тому числі валютних, на утримання і забезпечення діяльності розвідувального органу України є керівник цього органу.

Розвідувальні органи України мають право ввозити на територію України засоби озброєння, спеціальні технічні та інші засоби, вогнепальну зброю та боєприпаси до неї для забезпечення власних потреб, а також у разі необхідності передавати і вивозити їх за межі України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розвідувальні органи України звільняються від сплати ввізного мита та акцизного збору за техніку, устаткування, майно і матеріали, що призначені для власного використання цими органами.

Розвідувальні органи України мають житловий фонд.

Розділ III. ПРАВОВИЙ СТАТУС СПІВРОБІТНИКІВ РОЗВІДУВАЛЬНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ ТА ОСІБ, ЯКІ КОНФІДЕНЦІЙНО СПІВРОБІТНИЧАЮТЬ З ЦИМИ ОРГАНАМИ, ЇХ СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Стаття 16. Співробітники розвідувальних органів України

Співробітниками розвідувальних органів України є військовослужбовці та службовці кадрового складу розвідувальних підрозділів відповідних центральних органів виконавчої влади, а також військовослужбовці, службовці та працівники, які не належать до кадрового складу цих органів.

Службовці кадрового складу розвідувальних органів України є державними службовцями. Віднесення їх посад до відповідних категорій посад державних службовців, а також порядок прийому на службу або на роботу в розвідувальний орган визначаються Положенням про розвідувальний орган.

На військовослужбовців розвідувальних органів, у тому числі тих, які не належать до кадрового складу розвідувальних органів, поширюється дія законодавства України про проходження військової служби з урахуванням особливостей, що обумовлені специфікою завдань, які виконуються зазначеними військовослужбовцями.

На службовців та працівників розвідувальних органів поширюється дія законодавства України про працю.

органи України

Стаття 17. Кадровий склад розвідувальних органів України

До кадрового складу розвідувальних органів України належать військовослужбовці і службовці, які за посадами, що вони займають у цих органах, підпорядкованих їм навчальних закладах та науково-дослідних установах, виконують функціональні обов'язки, безпосередньо пов'язані з розвідувальною діяльністю. Перелік посад співробітників кадрового складу розвідувального органу визначається Положенням про відповідний розвідувальний орган.

Співробітники кадрового складу розвідувальних органів для виконання своїх функціональних обов'язків можуть займати, з додержанням вимог цього Закону, посади в органах державної влади, на підприємствах, в установах і організаціях будь-якої форми власності без розкриття їх належності до розвідувальних органів. Посадові особи зазначених органів державної влади, підприємств, установ і організацій несуть передбачену законом відповідальність за розголошення відомостей про належність цих співробітників до розвідувальних органів, якщо такі стали їм відомі в процесі роботи.

Розвідувальні органи України можуть мати кадровий резерв із числа фахівців відповідних спеціальностей.

Співробітникам кадрового складу розвідувальних органів України видається спеціальне службове посвідчення.

Стаття 18. Правовий статус співробітників розвідувальних органів України

Співробітники кадрового складу розвідувальних органів України під час виконання ними службових обов'язків перебувають під спеціальним захистом держави. Ніхто, крім органів державної влади та посадових осіб, які визначені цим Законом, не має права втручатися в їх службову діяльність.

Для захисту життя, здоров'я, житла і майна співробітників розвідувальних органів України та їх близьких родичів (дружина, чоловік, батьки, діти, рідні брати і сестри) від протиправних посягань і загроз у зв'язку із службовою діяльністю цих співробітників розвідувальні органи України здійснюють спеціальні заходи щодо забезпечення безпеки в порядку, передбаченому Законом України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» та іншими актами законодавства України. Рішення про вжиття цих заходів у кожному конкретному випадку приймається керівником відповідного розвідувального органу.

Статус співробітника розвідувального органу України не може бути використаний для досягнення цілей, які не пов'язані з виконанням його функціональних обов'язків.

Стаття 19. Застосування співробітниками розвідувальних органів України засобів фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї

Співробітники розвідувальних органів України виключно для реалізації прав, визначених в абзацах одинадцятому і тринадцятому частини першої статті 9 цього Закону, мають право застосувати засоби фізичного впливу, зберігати, носити, використовувати і застосовувати спеціальні засоби активної оборони в порядку, передбаченому законодавством України, а військовослужбовці розвідувальних органів, крім того, — зберігати, носити, використовувати і застосовувати вогнепальну зброю в порядку, передбаченому Законом України «Про міліцію».

Перевищення співробітником розвідувального органу України своїх повноважень при застосуванні засобів фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Стаття 20. Відповідальність співробітників розвідувальних органів України за правопорушення

Співробітники розвідувальних органів України несуть відповідальність за адміністративні правопорушення в порядку, встановленому Кодексом України про адміністративні правопорушення для осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів або спеціальних положень про дисципліну.

У разі затримання співробітника кадрового складу розвідувального органу України за підозрою у скоєнні злочину або обрання щодо нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою його тримають окремо від інших осіб. Привід, затримання та арешт і пов'язані з цим обшук особи та огляд речей кадрового співробітника розвідувального органу при виконанні ним своїх службових обов'язків здійснюються тільки в присутності офіційних представників цього органу. Не підлягають огляду і затриманню транспортні засоби розвідувальних органів та їх кадрових співробітників при використанні цих засобів у службових цілях.

Непередбачені фінансові та майнові збитки, завдані фізичним або юридичним особам внаслідок виконання співробітниками розвідувальних органів України покладених на них завдань, не тягнуть за собою відповідальності з боку цих співробітників, якщо вони діяли відповідно до наданих їм законом повноважень. Такі збитки компенсуються в порядку, визначеному законом, відповідними розвідувальними органами за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених на фінансування розвідувальних органів або спеціальних програм.

Стаття 21. Соціальний захист співробітників розвідувальних органів України та членів їх сімей

Соціальний захист співробітників розвідувальних органів України та членів їх сімей, а також цивільних працівників, які уклали трудовий договір з розвідувальними органами України, гарантується законом.

Заходи соціального захисту мають бути уніфікованими для співробітників розвідувальних органів незалежно від їх відомчої належності.

Співробітникам кадрового складу розвідувальних органів за роботу, пов'язану з виконанням спеціальних завдань, що стоять перед цими органами, виплачується надбавка в розмірі, що визначається відповідними нормативно-правовими актами.

У разі затримання, арешту або засудження за межами України співробітників кадрового складу розвідувальних органів України у зв'язку з виконанням ними завдань, що покладені на розвідувальні органи України, держава сприяє звільненню їх та членів їх сімей.

У разі повної або часткової втрати співробітником кадрового складу розвідувального органу України професійної придатності в результаті його розшифрування або внаслідок інших не залежних від нього причин розвідувальний орган зобов'язаний працевлаштувати зазначеного співробітника або створити умови для його професійної перепідготовки.

Майнові збитки, завдані співробітнику кадрового складу розвідувального органу України та членам його сім'ї у зв'язку із здійсненням розвідувальної діяльності, відшкодовуються розвідувальним органом за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, визначеному цивільним законодавством України.

Положення, передбачені цією статтею, поширюються також на колишніх співробітників розвідувальних органів України, які потребують такого захисту в зв'язку з їхньою попередньою діяльністю.

Співробітникам розвідувальних органів України з числа військовослужбовців, які згідно з законом мають право на пенсію за вислугою років і яких залишено на службі, щомісяця виплачуються надбавки в розмірі, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Обчислення пенсій співробітникам розвідувальних органів України з числа військовослужбовців, які звільняються зі служби і мають право на пенсію, здійснюється виходячи з розмірів грошового забезпечення, що виплачувалися їм на день звільнення зі служби, або в розмірах, встановлених для відповідних категорій військовослужбовців.

Стаття 22. Права і обов'язки осіб, які конфіденційно співробітничають з розвідувальними органами України

Конфіденційне співробітництво розвідувальних органів України з метою виконання завдань, що визначені цим Законом, може встановлюватися з особами на безоплатній або платній засадах. Порядок підтримання взаємовідносин з такими особами визначається нормативними актами відповідних розвідувальних органів.

З метою забезпечення безпеки осіб, які конфіденційно співробітничають або співробітничали з розвідувальними органами України, та членів їх сімей може здійснюватися заходи щодо їх захисту в порядку, передбаченому цим Законом для співробітників розвідувальних органів.

Стаття 23. Соціальний захист осіб, які конфіденційно співробітничають з розвідувальними органами України

Особам, які конфіденційно співробітничають з розвідувальними органами України, гарантуються нерозголошення цих стосунків та соціальний захист.

Розділ IV. КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ РОЗВІДУВАЛЬНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Стаття 24. Контроль Президента України за діяльністю розвідувальних органів України

Контроль за діяльністю розвідувальних органів України в межах конституційних повноважень здійснюється Президентом України, в тому числі через керовану ним Раду національної безпеки і оборони України.

Розвідувальні органи України доповідають Президентові України і звітують перед ним з питань та в порядку, що визначаються Президентом України.

Стаття 25. Контроль Верховної Ради України за діяльністю розвідувальних органів України

Контроль за діяльністю розвідувальних органів України здійснюється Верховною Радою України в порядку, встановленому Конституцією України.

Стаття 26. Порядок здійснення контрольних функцій Рахунковою палатою України

Для здійснення контролю за витратою коштів Державного бюджету України на утримання розвідувальних органів України і фінансування їх діяльності створюється з числа членів Рахункової палати України спеціальна група.

Спеціальна група Рахункової палати України має право у встановленому законом порядку отримувати від розвідувальних органів України документи стосовно витрат коштів Державного бюджету України, а також заслуховувати керівників відповідних розвідувальних органів з цих питань на закритих засіданнях.

Члени спеціальної групи Рахункової палати України здійснюють повноваження, передбачені цією статтею, лише за умови оформлення допуску до відомостей, які становлять державну таємницю, в порядку, встановленому Законом України «Про державну таємницю», їм забороняється розкривати методи і засоби діяльності розвідувальних органів, розшифровувати їх співробітників, розголошувати отриману інформацію.

Стаття 27. Прокурорський нагляд

Нагляд за додержанням розвідувальними органами України законів України здійснюється Генеральним прокурором України і уповноваженими ним прокурорами відповідно до Конституції та законів України.

Відомості про осіб, які конфіденційно співробітничають або співробітничали з розвідувальним органом України, належність конкретних осіб до кадрового складу розвідувальних органів, а також організаційно-штатна структура розвідувальних органів до предмета прокурорського нагляду не входять.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають з цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 22 березня 2001 року.
№ 2331-III.

Закон друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ.

Актуальна тема

Нацраді радять не ображати регіони

Уже не вперше Національній раді з питань телебачення та радіомовлення закидають в заангажованості, що проявляється безпосередньо в ефірі та в рішеннях, які ухвалюють її члени. Уже не вперше телевізійні чиновники усі закиди сприймають як «шалений тиск», а то й «підлість». Особливо їм не подобається критика з уст народних обранців. Голова Нацради Борис Холод узагалі стверджує, що «за кожним депутатом, фракцією, комітетом чи місцевою владою стоїть не менше третини телерадіокомпаній, які повинні відпрацювати на політичному олімпі у 2002 році». Натяк надто прозорий…

Нинішнє загострення стосунків спричинене новим фактом: деякі регіональні теле- та радіокомпанії не одержали ліцензій на право виходу в ефір. А вакантний простір з благословення Нацради заповнюють конкретні загальноукраїнські канали. Серед неліцензованих опинилася і вінницька компанія «Іштар». На її захист виступив голова партії «Захисники Вітчизни», голова парламентського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Юрій Кармазін. Офіційно заявивши, що за ним не стоїть жодної телекомпанії чи півкомпанії, головний «захисник Вітчизни» звертає увагу на невідповідність рішень Національної ради чинному законодавству та Конституції: «Національна рада перевищила свої повноваження і зловживає ними, використовуючи це проти регіональних каналів мовлення. Фактично почато тотальний тиск на всю державу. Це називається узурпація».

Минулого тижня «узурпація» стала приводом для прес-конференції, яку провели Юрій Кармазін, представники регіональних телекомпаній та Спілки молоді регіонів. Вони скористалися порадою члена Нацради Микити Потураєва з «Вуличного телебачення», який запропонував опонентам таку концепцію: «Якщо є конкретні зауваження до нашої роботи чи докази зловживань, то їх слід відкрито оприлюднювати». З відкритістю проблем не було.

Голова парламентського комітету для прикладу навів цитату ще одного члена Нацради, чиє прізвище тепер, правда, асоціюється лише з каналом ICTV, — Миколою Княжицьким: «Ми прийняли таке революційне рішення — залишити місцеве мовлення і підтримувати розвиток загальноукраїнських каналів — таких, як «Новий канал» і ТЕТ…» У зв'язку з такою однозначною підтримкою Юрій Кармазін нагадує членові Нацради статтю 5 Закону «Про боротьбу з корупцією». І ще одне. Якщо телевізійні чиновники пояснюють свої рішення тим, що місцеві ТРК не дотримуються вимог про обов'язковість не менш як 50 відсотків вітчизняного продукту в структурі виготовлення передач, порушують норму про мовлення українською мовою, то приклад з тим же ICTV — більш ніж «конкретне зауваження до їхньої роботи». Звичайно, російський громадянин пан Кісельов, що у студії сидить поруч з членом Нацради Княжицьким, дуже дбає про чистоту української мови в нашому телерадіопросторі.

Тим часом вінницька незалежна телекомпанія «Іштар» працює уже 10 років. Її передачі цінують і люблять вінничани. І тепер за рішенням кількох осіб, які так не «зносять тиску», вони змушені будуть дивитися інше «кіно». Якщо, звичайно, не буде здійснено контролю за переліцензуванням частот регіональних телерадіокомпаній. До речі, як стверджує заступник голови Партії регіонів Петро Порошенко, конфлікт, що виник довкола вінницької ТРК «Іштар», стане предметом обговорення у сесійному залі. Як і «принциповість» «незалежних» членів Нацради з питань телебачення та радіомовлення.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Редакція газети «Голос України» висловлює глибоке і щире співчуття спортивному оглядачу газети Віктору Браницькому з приводу тяжкої втрати — смерті батька

Петра Йосиповича.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 5, ст.21; 1994 р., № 11, ст.47; 1999 р., № 19, ст.174; 2000 р., № 25, ст. 199; 2001 р., № 9, ст.38), виклавши його у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну допомогу сім'ям з дітьми

Цей Закон відповідно до Конституції України встановлює гарантований державою рівень матеріальної підтримки сімей з дітьми шляхом надання державної грошової допомоги з урахуванням складу сім'ї, її доходів та віку дітей і спрямований на забезпечення пріоритету державної допомоги сім'ям з дітьми у загальній системі соціального захисту населення.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Право сімей з дітьми на державну допомогу

Громадяни України, в сім'ях яких виховуються та проживають неповнолітні діти, мають право на державну допомогу у випадках та на умовах, передбачених цим Законом та іншими законами України.

Іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, що набули статусу біженця, мають право на державну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених цим Законом, іншими законами або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі, коли міжнародним договором України передбачено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила, встановлені цим договором.

Порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми та перелік документів, необхідних для призначення допомоги за цим Законом, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 2. Поняття і терміни, що вживаються у цьому Законі

У цьому Законі поняття і терміни вживаються у такому значенні:

дитина — особа віком до 18 років (повноліття), якщо згідно з законом вона не набуває прав повнолітньої раніше;

сім'я з дітьми — поєднане родинними зв'язками та зобов'язаннями щодо утримання коло осіб, у якому виховуються рідні, усиновлені діти, а також діти, над якими встановлено опіку чи піклування;

малозабезпечена сім'я з дітьми — сім'я, яка з поважних або незалежних від неї причин має середньомісячний сукупний доход нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї;

прожитковий мінімум для сім'ї — визначена для кожної сім'ї залежно від її складу сума прожиткових мінімумів, розрахованих і затверджених відповідно до Закону України «Про прожитковий мінімум» для осіб, які належать до основних соціальних і демографічних груп населення;

середньомісячний сукупний доход сім'ї —обчислений у середньому за місяць доход усіх членів сім'ї з усіх джерел надходжень протягом шести місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги.

Стаття 3. Види державної допомоги сім'ям з дітьми

Відповідно до цього Закону призначаються такі види державної допомоги сім'ям з дітьми:

1) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами;

2) одноразова допомога при народженні дитини;

3) допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

4) допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням;

5) допомога малозабезпеченим сім'ям з дітьми.

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та об'єднання громадян за рахунок власних коштів можуть запроваджувати додаткові види допомоги та встановлювати доплати до державної допомоги сім'ям з дітьми.

Стаття 4. Джерела покриття витрат на виплату державної допомоги сім'ям з дітьми

Покриття витрат на виплату державної допомоги сім'ям з дітьми здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України у вигляді субвенцій до місцевих бюджетів.

Порядок покриття витрат, передбачений частиною першою цієї статті, не стосується виплат допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам з числа військовослужбовців Збройних Сил України, Прикордонних військ України, Служби безпеки України, військ цивільної оборони, інших військових формувань та з числа осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ. Покриття витрат на виплату зазначеного виду державної допомоги цим категоріям жінок здійснюється за рахунок відповідних бюджетів.

Стаття 5. Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги сім'ям з дітьми

Всі види державної допомоги сім'ям з дітьми, крім допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам, зазначеним у частині другій статті 4 цього Закону, призначають і виплачують органи соціального захисту населення за місцем проживання батьків (усиновителів, опікуна, піклувальника).

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами жінкам, зазначеним у частині другій статті 4 цього Закону, призначається і виплачується за місцем основної роботи (служби).

Стаття 6. Термін розгляду документів для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми

Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, подаються особою, яка претендує на призначення допомоги, самостійно. За наявності письмової заяви особи, яка претендує на призначення допомоги, але за станом здоров'я або з інших поважних причин не може самостійно зібрати необхідні документи, збір зазначених документів покладається на органи, що призначають допомогу.

Документи, необхідні для призначення державної допомоги сім'ям з дітьми, розглядаються органом, що призначає та здійснює виплату державної допомоги, протягом 10 днів з дня звернення.

Про призначення державної допомоги чи про відмову в її наданні із зазначенням причини відмови та порядку оскарження цього рішення орган, що призначає і здійснює виплату державної допомоги сім'ям з дітьми, видає чи надсилає заявникові письмове повідомлення протягом 5 днів після прийняття відповідного рішення.

Розділ II. ДОПОМОГА У ЗВ'ЯЗКУ З ВАГІТНІСТЮ ТА ПОЛОГАМИ

Стаття 7. Право на допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами

Право на державну допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами мають за цим Законом всі жінки (у тому числі неповнолітні), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 8. Умови надання і тривалість виплати допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами

Підставою для призначення жінкам допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами є видана в установленому порядку довідка лікувального закладу встановленого зразка та довідка:

з основного місця роботи (служби, навчання);

ліквідаційної комісії для жінок, звільнених з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації;

державної служби зайнятості для жінок, зареєстрованих у державній службі зайнятості як безробітні;

з місця проживання для непрацюючих жінок про те, що вони не працюють (не служать, не навчаються).

Особам, які усиновили або взяли під опіку дитину протягом двох місяців з дня її народження, допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається на підставі рішення про усиновлення або встановлення опіки за період з дня усиновлення чи встановлення опіки і до закінчення строку післяпологової відпустки.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами призначається, якщо звернення за нею надійшло не пізніше шести місяців з дня закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, і виплачується жінкам за весь період відпустки, тривалість якої становить 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі ускладнених пологів або народження двох чи більше дітей — 70) календарних днів після пологів. Жінкам, віднесеним до 1—4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, допомога по вагітності та пологах виплачується за 180 календарних днів зазначеної відпустки (90 — до пологів та 90 — після пологів). Зазначена допомога обчислюється сумарно та надається жінкам у повному обсязі незалежно від кількості днів відпустки, фактично використаних до пологів.

За період відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, що збігається з відпусткою по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, допомога по вагітності та пологах виплачується незалежно від допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Стаття 9. Розмір допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі 100 відсотків середньомісячного доходу (стипендії, грошового забезпечення, допомоги по безробіттю тощо) жінки, але не менше 25 відсотків від розміру встановленого законом прожиткового мінімуму для працездатної особи із розрахунку на місяць.

Розділ III. ОДНОРАЗОВА ДОПОМОГА ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ

Стаття 10. Право на одноразову допомогу при народженні дитини

Одноразова допомога при народженні дитини за цим Законом надається одному з батьків дитини (усиновителю чи опікуну), не застрахованому в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 11. Умови призначення одноразової допомоги при народженні дитини

Одноразова допомога батькам при народженні дитини призначається на підставі свідоцтва про народження дитини. Усиновителям та опікунам зазначена допомога призначається на підставі рішення про усиновлення або встановлення опіки.

У разі народження (усиновлення, встановлення опіки) двох і більше дітей допомога надається на кожну дитину.

Одноразова допомога при народженні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше шести місяців з дня народження дитини.

У разі народження мертвої дитини допомога при народженні дитини не призначається.

Стаття 12. Розмір одноразової допомоги при народженні дитини

Одноразова допомога при народженні дитини надається у розмірі встановленого законом прожиткового мінімуму для дітей віком до 6 років.

Розділ IV. ДОПОМОГА ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ ДО ДОСЯГНЕННЯ НЕЮ ТРИРІЧНОГО ВІКУ

Стаття 13. Право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

Право на допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку за цим Законом має не застрахована в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування особа (один з батьків дитини, усиновитель, опікун, баба, дід або інший родич), яка фактично здійснює догляд за дитиною.

Стаття 14. Умови призначення допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку виплачується щомісяця з дня призначення допомоги по догляду за дитиною по день досягнення дитиною вказаного віку включно. Усиновителям та опікунам допомога призначається не раніше, ніж з дня прийняття рішення про усиновлення або встановлення опіки.

Особам, звільненим з роботи у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації, до їх працевлаштування допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається на підставі довідки ліквідаційної комісії.

Особам, зареєстрованим у державній службі зайнятості як безробітні, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається на підставі довідки державної служби зайнятості.

Призначення допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку особі, яка фактично доглядає за дитиною, здійснюється за письмовою заявою цієї особи та на підставі довідки з місця роботи (служби, навчання) матері дитини про те, що вона вийшла на роботу до закінчення строку відпустки по догляду за дитиною і виплату зазначеної допомоги їй припинено (із зазначенням дати).

Матерям, які мають дітей віком до трьох років і одночасно продовжують навчання з відривом від виробництва, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років призначається в повному розмірі.

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку непрацюючій особі призначається на підставі виданої за місцем проживання довідки про те, що вона не працює (не служить, не навчається) і дитина проживає разом з нею.

Стаття 15. Розмір допомоги по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку

Допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається у розмірі встановленого законом прожиткового мінімуму для дітей віком до 6 років.

У разі народження (усиновлення, встановлення опіки) двох і більше дітей допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається на кожну дитину.

Розділ V. ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІД ОПІКОЮ ЧИ ПІКЛУВАННЯМ

Стаття 16. Право на допомогу на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається особам, визначеним в установленому законом порядку опікунами чи піклувальниками дітей, які внаслідок смерті батьків, позбавлення їх батьківських прав, хвороби батьків чи з інших причин залишилися без батьківського піклування.

Стаття 17. Умови призначення допомоги на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, призначається на підставі рішення про встановлення опіки чи піклування за умови, що середньомісячний розмір одержуваних на дитину аліментів, пенсії за попередні шість місяців не перевищує прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Стаття 18. Розмір допомоги на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням

Допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням, надається у розмірі, що дорівнює різниці між прожитковим мінімумом для дитини відповідного віку та середньомісячним розміром одержуваних на дитину аліментів та пенсій за попередні шість місяців.

Розділ VI. ДОПОМОГА МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИМ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

Стаття 19. Умови призначення допомоги малозабезпеченим сім'ям з дітьми

Допомога призначається малозабезпеченим сім'ям з дітьми (у тому числі з усиновленими дітьми та дітьми, які перебувають під опікою чи піклуванням) віком до 16 років (учнів — до 18 років), якщо середньомісячний сукупний доход сім'ї є нижчим від прожиткового мінімуму для сім'ї.

Допомога малозабезпеченим сім'ям з дітьми призначається з місяця звернення по допомогу терміном на шість місяців і виплачується щомісячно. Питання про продовження виплати зазначеної допомоги вирішується на підставі поновлених документів про стан матеріального забезпечення сім'ї.

Стаття 20. Розмір допомоги малозабезпеченим сім'ям з дітьми

Розмір допомоги визначається як різниця між прожитковим мінімумом для сім'ї та її середньомісячним сукупним доходом за попередні шість місяців.

Розділ VII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, ОРГАНІЗАЦІЙ І ГРОМАДЯН

Стаття 21. Відповідальність підприємств, установ та організацій за недостовірність даних і документів, виданих для призначення державної допомоги

Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги сім'ям з дітьми, мають право у разі потреби перевіряти обгрунтованість видачі та достовірність відповідних документів, поданих для призначення допомоги.

Підприємства, установи та організації несуть відповідальність за шкоду, заподіяну сім'ям з дітьми або державі внаслідок несвоєчасної видачі документів або видачі недостовірних даних, і відшкодовують її в установленому законом порядку.

Стаття 22. Відповідальність громадян за недостовірність документів, поданих для призначення державної допомоги

Одержувачі державної допомоги зобов'язані повідомляти органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги, про зміну всіх обставин, що впливають на виплату допомоги.

Суми державної допомоги, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку громадян (у результаті подання документів із свідомо неправдивими відомостями, неподання відомостей про зміни у складі сім'ї, приховування обставин, що впливають на виплату державної допомоги, тощо), стягуються згідно з законом.

Органи, що призначають і здійснюють виплату державної допомоги, мають право перевіряти матеріальний стан сімей з дітьми.

Стаття 23. Оскарження рішення органу, що призначає державну допомогу

Рішення органу, що призначає і здійснює виплату державної допомоги, може бути оскаржено у вищестоящих органах виконавчої влади або у судовому порядку.

Стаття 24. Відповідальність органів, що призначають і здійснюють виплату допомоги сім'ям з дітьми

Посадові особи, винні у порушенні законодавства про державну допомогу сім'ям з дітьми, несуть відповідальність згідно з законом.

Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2002 року.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

розробити і затвердити порядок призначення та виплати державної допомоги сім'ям з дітьми.

3. Розмір державної допомоги сім'ям з дітьми, передбаченої статтями 15, 18 і 20 цього Закону, визначається Верховною Радою України щороку у відсотковому відношенні до прожиткового мінімуму з поступовим наближенням до прожиткового мінімуму, але при цьому не може бути нижчим за величину, яка дорівнює 25 відсотків від встановленого рівня прожиткового мінімуму».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
2 березня 2001 року.
№ 2334-III

Вітчизняний корабель: у пошуках курсу й стерничого

Великий Данте колись порівняв рідну Флоренцію з кораблем без стерничого серед розбурханого моря. Це порівняння сьогодні, як ніколи, пасує до України, яка опинилася у вирі найжорстокішої впродовж останнього десятиліття кризи. І ніхто не може з певністю передбачити, які скелі чекають на нас, чи витримає випробування деморалізована й непрофесійна команда.

За долею цього корабля стежать з різних берегів. Одні — щоб зрозуміти, чи не завдасть кораблетроща завеликої шкоди їхньому довкіллю. Інші — щоб не проминути нагоди поживитися. Адже, попри все, на борту корабля є ще чимало цінного. На російському березі зовсім не проти взяти Україну на буксир і затягнути її в гавань нової імперії. Не випадково координатором «Зубра» від Москви став не якийсь опозиціонер, а представник «Единства» Б. Пастухов. Про далекосяжність намірів Кремля свідчить більш ніж активна участь російського капіталу в приватизації стратегічних українських підприємств, експансія на нашому інформаційному просторі (брутально-пасквільна передача ГРТ про В. Ющенка як «агента американського імперіалізму», послужливо трансльована «Інтером», — промовистий, але далеко не єдиний приклад).

А ще є договір про спільну роботу енергосистем, який, за висновками всіх експертів, має невдовзі посадити Україну на «боргову голку». До «газової» війни нещодавно додалася ще й «трубна». А українське МЗС лише з повідомлень преси (а не від рідних відповідних структур) дізнається про виправи російських вояків у кримських заповідниках. Нарешті, варто запитати, на чиї гроші було проведено в Донецьку й Луганську помпезний з'їзд «КПРС», порівняно з якою програма КПУ видається майже патріотичною.

Ні, я далекий від того, щоб прогнозувати територіальне влиття України до Росії. Але продовження сьогоднішніх тенденцій однозначно означатиме стан глибокої й цілковитої залежності, коли з мріями про модерну європейську заможну Україну буде покінчено «всерйоз і надовго».

Натомість на іншому, західному, березі очікують. Я не виключаю, що тут вітали українську кризу — як шанс для бодай якихось змін. Адже ставлення Заходу до сьогоднішнього владного режиму очевидне: кредитів не дають, інвестиції заморожено, розпочато процедуру виключення України з Ради Європи, у ЗМІ послідовно формується імідж України як «хворої держави» континенту. Міжнародна ізоляція режиму Л. Кучми є сьогодні майже повною. І причин її ніхто не приховує. Депутатам від української опозиції (!!!), які в Страсбурзі буквально благали не викидати Україну з Європи, бо це тільки штовхне її далі в обійми Москви, було доступно пояснено: то ваші, а не наші проблеми. Але якщо ви дозволяєте вашому Президентові віддавати накази переслідувати опозиційних політиків, якщо у вас відрізають голови незалежним журналістам, а фаворитам дозволяють красти по сто бюджетних мільйонів, то в Європі вам не місце.

Проте в цілому, на жаль, Захід щодо України так і не визначився. Не бажаючи мати справи з Л. Кучмою, західні лідери через трагічну інертність геополітичних стереотипів часто висловлюють приблизно таку думку: чи не краще, щоб лад в Україні наводила саме Москва? Я глибоко переконаний у згубності такого підходу насамперед для самої Європи (з Україною Росію ніхто вже не втримає від спроби стати знову надпотугою — з усіма подальшими наслідками). Але факт є фактом: у тому, який стратегічний сценарій щодо України варто здійснювати, єдності серед лідерів провідних західних демократій досі немає.

А що ж коїться тим часом на самому кораблі? В тому, що українське суспільство надзвичайно тяжко хворе, переконувати нікого з нормальних людей уже не потрібно. Колись, вивчаючи «класиків», ми чітко запам'ятали визначення революційної ситуації: коли верхи не можуть по-новому керувати, а низи не хочуть по-старому жити.

Так-от, смію стверджувати, попри приголомшливі за силою викриття і попри акції протесту в багатьох регіонах, революційна ситуація в Україні так і не виникла. Виявилося, що **не можуть у нас усі — верхи й низи, влада й опозиція**. Знесиленість цілковита.

Попри вбивчі і абсолютно неспростовані звинувачення, Президент наразі вистояв. Опозиція виявилася нездатною на бліцкриг. На заваді стала непоінформованість і пасивність основної маси людей.

Отже, суспільство потребує серйозного лікування, і це є сьогодні для мене найголовнішим пріоритетом, першочерговішим навіть за відхід владного режиму та людини, яка його уособлює. Пріоритетом є вільні ЗМІ, через які, нарешті, можна було б розгорнути широку просвітницьку роботу. Пріоритетом є усунення державного рекету, розбудова всіма доступними способами структур громадянського суспільства, всього того, що розкриває уярмлену ініціативу людей.

Українці повинні нарешті зрозуміти марність намагань вижити поодинці. Вони повинні усвідомити, що Україну для них (і замість них) ніхто не збудує. Вони повинні змінити саму тональність своїх претензій до влади: вимагати не дріб'язкової патерналістської опіки, а розкутої ініціативи кожного. Саме це повинно стати основою конструктивної програми опозиції.

А тим часом навіть той, хто сьогодні добре знає, наскільки глибоко загрузли ми в багні маразму, заспокоює себе: не треба висуватися, все замість мене зробить Ющенко (або інший «месія» — список усім відомий).

Я вважаю таку позицію глибоко хибною. Так само хибними я вважаю сподівання окремих партій покласти край кризі, добившися лише збереження прем'єра на його посаді.

Одразу скажу: я глибоко шаную В. Ющенка. Він є першим українцем-патріотом на посаді прем'єра упродовж десяти років нашої незалежності. Більше того, я вважаю найідеальнішим способом розв'язання сьогоднішнього протистояння добровільну відставку Л. Кучми з конституційною передачею повноважень саме прем'єру В. Ющенку.

Так Кучма мусив би зробити не лише з почуття відповідальності й патріотизму (якби воно в нього було), а з елементарного самозбереження. Бо тільки **сильний** лідер, який має реальну підтримку людей, здатний гарантувати своєму попередникові прийнятний рівень безпеки. Адже слабкий лідер, який підтримки народу не має, вдасться до випробуваного прийому — складає всі провини на попередника.

Сьогодні В. Ющенко є сильним. Проте, чи буде він сильним завтра, невідомо. Принаймні, сам Л. Кучма докладає всіх зусиль, щоб цього не сталося. Міняючи прихильність до київських покровителів футболу на ласку до донецьких, Президент водночас посилає кланам однозначний сигнал: прем'єра дозволено шматувати.

Більш ніж промовистим є для мене очевидно узгоджене на Банковій рішення пропрезидентських фракцій розвалити і так давно вже номінальну «більшість». І це — після кроку НРУ, ПРП й УНР, які погодилися-таки на процедуру перереєстрації. Причина демаршу «Трудової України» та СДПУ(о) так само очевидна: не може некомуністична «більшість», коли вона формально є, відставити прем'єра-реформатора. Ось коли більшості немає, тоді зовсім інша річ...

Не думаю, що ті 223 голоси за відставку (ще трохи і, дивись, дійде до 239), зібрані на момент написання цієї статті, означатимуть-таки неодмінний вотум недовіри урядові. Найпевніше, наслідком стане введення до складу Кабінету кількох висуванців «олігархічних» фракцій і поступова, але неминуча втрата тих позитивних набутків, яких досяг прем'єр з командою протягом першого року діяльності.

Якби Ющенко відійшов від влади сьогодні, він став би незаперечним загальнонаціональним лідером. А якщо завтра він, лишаючись номінальним главою уряду, своїм іменем покриватиме все те, проти чого сам боровся упродовж першого року прем'єрства, його рейтинг серед людей неминуче падатиме.

Тому позиція партій, які в ім'я порятунку прем'єра намагаються не зробити нічого такого, що могло б прогнівити Банкову, здається мені відверто програшною. Тільки в наявності сильної, згуртованої і впливової опозиції є сьогодні єдиний шанс на те, що В. Ющенко не просто залишиться в своєму кріслі, а зміцнить свою позицію патріотичного, самостійного в діях політика. Порятунок Ющенка ціною зради стратегічної європейської перспективи України не принесе нічого доброго ані Україні, ані самому Ющенкові.

Захист такої стратегічної перспективи однозначно уособлюється для мене у створенні єдиного потужного національно-демократичного, опозиційного до нинішньої влади блоку. Основу такого блоку мусили б скласти НРУ, ПРП, КУН та партії, які підписали декларацію «Української правиці». Перспектива такого блоку —реальна й необхідна. Але, на жаль, не гарантована. Багато що повинен вирішити з'їзд НРУ в травні. Чи переможе лінія Т. Чорновола й М. Косіва і ця партія займе природне для неї місце лідера на опозиційному правому фланзі, чи гору візьме сьогоднішня пропрезидентська угодовська лінія, і тоді перспективу єдиного національно-демократичного блоку буде поховано.

Але тоді все одно буде сформовано передвиборче об'єднання тих правих сил, які головним для себе сьогодні вважають не доступ до окремих владних кабінетів, а стратегічну перспективу України, порятунок пошарпаного в бурях і некерованого з ласки нездарних стерничих українського корабля. Партії, які входять до блоку УНП «Собор» — УРП — УХДП, однозначно бачать своє місце саме в такому об'єднанні. І ми певні, що не будемо в ньому самотні.

Анатолій МАТВІЄНКО,
народний депутат України,
голова УНП «Собор».

Спорт

Подарунок на свято!

■ Футбол. Чудовий подарунок на Великдень українським уболівальникам зробила збірна нашої країни (U-20). Вона стала переможницею великого міжнародного турніру «Неофіційний юніорський мундіаль», який відбувся у місті Сен-Жан де Люзі (Франція). У фінальному поєдинку підопічні чудового тренера Анатолія Крощенка (нагадаю, що він привів цю саму команду до срібних медалей на чемпіонаті Європи-2000) обіграли збірну Алжиру — 4:0.

На змаганнях у Франції виступали: воротарі — Руденко («Чорноморець»), Куслій («Дніпро»); оборонці — Прохоров, Пасічниченко (обидва — «Дніпро»), Даниловський («Карпати»), Хистєв («Сталь»), Симоненко («Торпедо», Росія, Москва); півоборонці — Наконечний, Стоян, Смалько (всі — «Борисфен»), Бондаренко (ЦСКА), Кабанов («Карпати»), Гай («Шахтар»); нападники —Бєлік («Шахтар»), Сибіряков («Дніпро»), Герасименко («Кривбас»).

Чемпіонат країни. 18-й тур.

«Кривбас» — «Таврія». 0:0. 10 000. «Сталь» — «Динамо». 0:5. 12 000. Головко, 22, Мелащенко, 27, Гавранчич, 31, Пеєв, 43, Чернат, 87. «Шахтар» — »Дніпро». 3:1. 28 000. Зубов, 58, 82, Воробей, 90 — Максим'юк, 14. «Металіст» — «Металург» М. 3:2. 10 000. Мизін, 24, Гецко, 29, 78 — Бабич, 4, Артеменко, 17. «Нива» — «Металург» Зп. 0:1. Ковалець, 51. «Металург» Д — «Ворскла». 0:0. 1 700. ЦСКА — «Карпати». 4:0. 3000. Мальцев, 47, Закарлюка, 51, 78, Монарьов, 90. На 83-й хв. Толочко («К») не реалізував пенальті.

	В	Н	П	М	О
ШАХТАР	13	4	1	47—16	43
ДИНАМО	13	3	2	38—13	42
ДНІПРО	11	4	3	24—14	37
Металург Д	8	8	2	22—14	32
ЦСКА	8	7	3	25—12	31
Карпати	8	2	8	28—28	26
Металург Зп	6	5	7	23—26	23
Металург М	6	4	8	19—22	22
Таврія	4	9	5	15—18	21
Металіст	4	5	9	15—30	17
Ворскла	4	4	10	12—22	16
Кривбас	3	6	9	15—27	15
СТАЛЬ	2	4	12	14—35	10
НИВА	2	3	13	18—38	9

Либонь, не варто дратувати «Шахтаря» і забивати йому м'ячі першими. У цьому переконалися динамівці у попередньому турі. Тепер така сама доля спіткала і «Дніпро». Спочатку Максим'юк зі штрафного дальнім ефектним ударом відкрив рахунок. І впродовж першого тайму загалом тривала рівна боротьба. Але після перерви «Шахтаря» зупинити було вже важко.

Київське «Динамо» позбиткувалося з аутсайдера — «Сталі», вчинивши їй розгром на її полі. Всі голи переможців були чудові: зокрема, Мелащенко відзначився після індивідуального проходу, Гавранчич влучно пробив у падінні, а Чернат вразив ціль здалеку.

Результативною грою знову відзначився ЦСКА. Молодці підопічні Михайла Фоменка. Але від цього, зрозуміло, зовсім не радісно прихильникам львів'ян. «Карпати» мають симпатиків по всій країні. І всі вони усвідомлюють, що не все гаразд у цьому самобутньому колективі.

Останні перевірки

■ Хокей. Готуючись до чемпіонату світу, який невдовзі стартує в Німеччині, національна збірна України у своєму родовому гнізді — льодовому палаці «Авангард» у столиці держави — провела товариські поєдинки з російським клубом «Торпедо» (Нижній Новгород). Результати матчів — 1:3 та 1:0.

Учора наша національна команда вилетіла до Німеччини, а потім переберється до Австрії. У цих країнах вона зіграє чотири контрольні зустрічі з місцевими збірними.

Провальний чемпіонат

А от юніорська збірна України вкрай розчарувала на чемпіонаті світу (U-18) у Фінляндії. Після стартової невдачі в матчі зі Швейцарією підопічні Сергія Лубніна провалили поєдинки з командами США — 0:11 та Фінляндії — 0:7.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: на лаві запасних національної збірної країни з хокею.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ідеальний спосіб розв'язання проблеми — відставка Л. Кучми

Можемо працювати ефективно

Підсумки роботи та завдання нафтогазового комплексу

Основні пріоритетні напрями розвитку паливно-енергетичного комплексу тривалий час залишаються незмінними. Це — збільшення власного видобутку нафти та газу, проведення енергозберігаючої політики, впровадження повноти розрахунків за спожитий газ, диверсифікація джерел постачання нафти і газу, підвищення надійності нафтогазових транспортних систем тощо. Проаналізуємо, як із цими завданнями впоралася нафтогаза галузь у 2000 році. Головні підсумки роботи НАК «Нафтогаз України» такі.

2000 рік у порівнянні

Протягом року видобуто близько 18 млрд. кубометрів природного газу, що становить 101 % передбаченого Постановою Кабміну «Про додаткові заходи стабілізації та нарощування видобутку нафти та газу в Україні» завдання. Частка газу власного видобутку в загальному обсязі споживання у 2000 році дорівнювала 24,4% (у 1999 —23,9%). Видобуток нафти з газовим конденсатом у 2000 році становив 3,7 млн. тонн, або 104 % передбачених згадуваною постановою Кабміну завдань. Додатково видобуто 198,2 млн. кубометрів газу та 120 тисяч тонн нафти з конденсатом. Відкрито чотири нові родовища: Гашинське, Євгеніївське, Веснянське, Східно-Казантипське. До речі, у I кварталі 2001 року видобуток газу становить 104,5% до плану.

Магістральними газопроводами протранспортовано 187,7 млрд. кубометрів природного газу, що відповідає рівню минулого року, але потенційні транзитні можливості України сягають 290 млрд. кубометрів газу на рік на вході і 170 млрд. кубометрів на виході. Магістральними нафтопроводами у 2000 році протранспортовано 64 млн. тонн нафти, з яких на експорт — 56,4 тонни нафти (або 105% порівняно з 1999 роком). Водночас наявні потужності нафтотранспортної системи дають змогу перекачувати до 125 млн. тонн нафти на рік на вході і 65 млн. тонн на виході з системи.

Підприємствами НАК «Нафтогаз України» пробурено 147,2 тис. метрів розвідувальних та 297,6 тис. метрів експлуатаційних свердловин. Порівняно з 1999 роком розвідувальний метраж збільшився на 30,4%, експлуатаційний — на 12,1%. У I кварталі 2001 року обсяги буріння порівняно з цим же періодом 2000 року становлять 129,8%.

Загалом у 2000 році нафтогазовий комплекс освоїв 2,61 млрд. грн., з них кошти підприємств галузі становлять 2,56 млрд. грн.

Проблемним залишається стан розрахунків за імпортований природний газ. Станом на 16.02.2001 р., за даними НАК «Нафтогаз України», заборгованість компанії за природний газ, отриманий від РАТ «Газпром», становить близько 1,35 млрд. дол. США, валютна заборгованість за туркменський газ — 80,5 млн. дол. США. З метою реструктуризації боргу за спожитий природний газ перед «Газпромом» компанією НАК «Нафтогаз України» розроблено проект угоди та надіслано пропозиції щодо поставок у 2001 році матеріально-технічних ресурсів на суму 150 млн. дол. США на адресу «Газпрому». На сьогодні «Нафтогазом України» погашено майже 50 відсотків загальної суми боргу за туркменський природний газ, поставлений 1999 року.

Водночас поліпшилися внутрішні розрахунки за спожитий природний газ — 2000 року сплачено 6,2 млрд. грн., тоді як у 1999 — 3,6 млрд. грн. Тобто, населення, комунальні підприємства та підприємства бюджетної сфери почали відповідальніше ставитися до цієї проблеми. Якщо у 1999 році рівень розрахунків становив 48%, то в 2000-му — 81,8%. Рівень оплати з місцевих бюджетів за природний газ порівняно з 1999 роком зріс на 426 млн. грн., або на 81%.

Відтак поліпшилися розрахунки з бюджетом. У 2000 році підприємствами «Нафтогазу України» було перераховано до бюджету близько 5,4 млрд. грн., а з урахуванням погашення заборгованості минулих років — 7 млрд. грн. Нині заборгованість підприємств компанії перед бюджетом становить близько 2,4 млрд. грн. Ця заборгованість існує через все ще незадовільні розрахунки місцевих бюджетів перед підприємствами НАК «Нафтогаз України» за спожитий населенням природний газ (у частині пільг та субсидій) і за газ та теплову енергію, спожиті бюджетними організаціями. Позитивним чинником є економія у I кварталі 2001 року 3,2 млрд. кубометрів газу (порівняно з I кварталом 2000 року).

Складним був 2000 рік для нафтопереробної промисловості. На нафтопереробні підприємства України було поставлено лише 8,3 млн. тонн нафти, в тому числі 2,5 млн. тонн — власного видобутку, 3,9 млн. тонн —з Російської Федерації, 1,9 млн. тонн — з Казахстану.

Порівняно з минулим роком обсяг поставок нафти на нафтопереробні заводи (НПЗ) зменшився на 3,7 млн. тонн і становив 69,3%. Проте завдяки появі ефективних власників нафтопереробних підприємств у 2000 році сумарні обсяги поставки нафти на ВАТ «ЛиНОС», ВАТ «Херсоннафтопереробка» та ВАТ «Лукойл—Одеський НПЗ» становили 5,1 млн. тонн (проти 4,9 млн. тонн у 1999 р.) і перевищили 61% від загального обсягу поставки нафти на всі НПЗ України. Гірша ситуація у ВАТ «НПК «Галичина» та ВАТ «Нафтохімік Прикарпаття».

У цілому обсяг переробки нафтової сировини на нафтопереробних підприємствах 2000 року зменшився порівняно з 1999 роком на 1,9 млн. тонн, або на 18,1%. Тож потужності з первинної переробки нафти було завантажено лише на 16,2% (у 1999 році — 19,8%).

До того ж дефіцит обігових коштів поставив заводи у повну залежність від давальницької нафти, частка якої в загальному обсязі переробки становить 89,5% (у 1999 році — 79%, у 1998 — 67%), тому ефективність переробки нафти для них в 5—6 разів нижча, ніж під час переробки нафти, придбаної за власні кошти. Відповідно зменшуються надходження до бюджету. Разом з тим 2000 року нафтопереробними підприємствами до бюджету було перераховано 449,3 млн. грн. проти 311,1 млн. грн. у 1999 році.

Проблеми нафтогазової промисловості

Проаналізуємо проблеми, які стоять на заваді ефективного розвитку нафтогазової промисловості.

Насамперед треба вести мову про недосконалість податкового законодавства та системи надання пільг. Втрати компанії від реалізації природного газу населенню, бюджетним організаціям та установам, комунальним підприємствам у 1999 році становили 1,4 млрд. гривень, у 2000 році — понад 4 млрд. гривень, а очікувані втрати у 2001 році ймовірно також становитимуть близько 4 млрд. гривень.

Загалом протягом останніх років стало правилом доброго тону посилювати податковий тиск на підприємства нафтогазової галузі.

Наприклад, якщо у 1996 р. планові відрахування до бюджету становили 3,7 млрд. грн., то у 2001 р. —8,2 млрд. гривень. Питома вага відрахувань з однієї гривні товарної продукції становить більш як 50%. Для порівняння: в інших галузях промисловості України такі платежі не перевищують 30%. І це при тому, що платежі до бюджету постійно зростають, а ціна природного газу для населення та підприємств соціальної сфери зменшилася з 66 до 32 доларів США за тисячу кубометрів. Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість» скасовано «нульову» ставку податку на додану вартість за операціями з продажу природного газу, імпортованого в Україну. У зв'язку з цим ціни на природний газ для споживачів залишилися незмінними, в той час як податкові зобов'язання НАК «Нафтогаз України» збільшилися.

Є і така проблема: газотранспортні та газопостачальні організації після виконання робіт та надання послуг одразу отримують податкові зобов'язання, а кошти за надані послуги та реалізований природний газ надходять до них через певний час. Це призводить до «вимивання» обігових коштів підприємств та спричинює напружені відносини з податковими органами.

Стратегія розвитку

Не можна не сказати про слабку державну підтримку робіт з відтворення ресурсної бази для видобутку нафти і газу та диверсифікації джерел їх постачання в Україну. Сьогодні більше половини (57%) поточних розвіданих запасів за своїми характеристиками належать до важковидобувних. Щоб збільшити видобуток, потрібно прискорити розвідку і переведення до категорій розвіданих запасів значних потенційних ресурсів нафти і газу.

Стратегія розвитку компанії передбачала одну мету — ефективне управління активами підприємств галузі, розробку та виконання інвестиційних програм, диверсифікацію поставок енергоносіїв. Тобто, щоб економіку України було забезпечено енергоносіями та щоб природний газ став реальним товаром з реальною ціною. Без цієї умови не вдасться закумулювати ресурси для втілення наміченої стратегії. Головне, що було досягнуто в надзвичайно складних умовах, зумовлених невиправданою ціновою і податковою політикою, це, по-перше, зростання прибутків компанії за рахунок збільшення реалізації газу за реальні гроші, скасування інституту газотрейдерів, що сприяло збільшенню ліквідності активів компанії, дало змогу погасити заборгованість у заробітній платі та зняти соціальну напруженість у галузі, прокредитувати штучно створений у I кварталі 2000 року борг. Подруге, вдалося профінансувати туркменський газовий контракт, що сприятиме підписанню довгострокового договору, без якого розмови про диверсифікацію та реабілітацію системи газопроводів Середня Азія — Центр і розширення газопроводу Александров гай — Новопсков як ланки міжнародної системи транспортування середньоазіатського газу в Україну і до Європи будуть марні. По-третє, вдалося припинити несанкціонований відбір транзитного газу та вперше провести переговори з російською стороною на рівноправних засадах і підписати контракт з «Газпромом» на 2001 рік на наших умовах, що створює сприятливі передумови для укладання довгострокових контрактів з Російською Федерацією про транзит, зберігання та постачання газу.

Але ці, отримані за підтримки уряду та завдяки реалізації низки організаційно-технічних заходів, позитивні результати ще не дають підстав для заспокоєння щодо виконання виробничих програм. Недосконала система формування собівартості газу і нафти, за якої витрати на буріння свердловин і облаштування родовищ фінансуються з прибутку, разом з низькими цінами на газ для окремих категорій споживачів не забезпечують необхідного фінансування для збереження досягнутих обсягів виробництва. Дефіцит коштів нафтогазовидобувних підприємств компанії у 2001 році становить 1,2 млрд. гривень. А без залучення нових родовищ компенсувати скорочення видобутку неможливо.

Для реалізації планів нарощування видобутку газу та нафти конче потрібно реорганізувати геологорозвідувальну галузь. Як доводить світова практика, найінтенсивніше нафтова і газова промисловість розвивається там, де ресурсну базу готують самі нафтовидобувні підприємства, вкладаючи частину власних прибутків у геологорозвідувальні роботи. Тому доцільно включити до складу компанії підприємства колишнього комітету з геології, які виконують геологорозвідувальні роботи на нафту і газ. Про це, зокрема, йдеться і в дорученні Президента України Л. Кучми за результатами наради з питань паливно-енергетичного комплексу, яка відбулася 23 січня 2001 року. Розв`язання цих питань дасть можливість підприємствам НАК «Нафтогаз України» не лише стабілізувати, а й поступово нарощувати видобуток газу та нафти.

Особливо стоїть питання газотранспортної системи України, тому що 30 млрд. кубометрів природного газу заробляємо саме за рахунок транзитних послуг. Крім того, 120 млрд. кубометрів транзитного газу споживачам Європи та Туреччини є дуже важливим чинником зовнішньої політики держави. Однак для реалізації найнеобхідніших заходів, передбачених програмою поліпшення технічного стану газотранспортної системи, треба витрачати близько 2,5 млрд. гривень на рік. Фактично програма фінансується на рівні 700—800 млн. гривень на рік, та й то з великими труднощами. Причина та сама — податковий тиск та недосконала система формування внутрішніх цін на газ. Якщо ситуація залишатиметься без змін, то система газопроводів може зазнати незворотної руйнації. При цьому зазначу, що передача газотранспортної системи в концесію чи створення міжнародного консорціуму проблеми не розв`яжуть. Адже метою таких міжнародних структур є не економіка газотранспортної системи, а політичний вплив на Україну.

Варто більше уваги приділяти облікові газу, системі збору інформації з лічильників та її інтеграції до системи розрахунків. Без налагодження обліку на всіх етапах технологічного циклу практично неможливо досягти енергетичної безпеки держави, тобто неможливо в принципі налагодити цивілізований ринок природного газу.

Разом з тим сьогодні в Україні створено механізми з реалізації газу споживачам за чіткими, прозорими і зрозумілими схемами. Потрібно лише їх дотримуватися.

Отже, для забезпечення надійного функціонування паливно-енергетичного комплексу потрібно сконцентрувати увагу та фінанси на таких стратегічних напрямах: вдосконалення структури ПЕК з метою максимального використання енергоносіїв, достатньо забезпечених власними запасами, і зменшення частки тих, що постачаються по імпорту; максимально можливій та економічно обгрунтованій диверсифікації джерел енергопостачання (не менше 3—4 незалежних джерел імпорту нафти та природного газу, у тім числі й скраплений природний газ); ефективній політиці енергозбереження, що має забезпечити стабільне зростання ВВП без збільшення рівня споживання енергії в цілому по країні; збільшенні власного видобутку нафти та газу в 2010 р. до 5,4 млн. і 28 млрд. куб. м відповідно; інтеграції нафто- і газотранспортних систем України в загальноєвропейську мережу забезпечення нафтою та природним газом; поліпшенні взаємин з Російською Федерацією тощо.

Іван ДІЯК,
народний депутат України,
голова підкомітету з питань газової промисловості
Комітету Верховної Ради України з питань ПЕК, ядерної політики та ядерної безпеки.

Пасха у Ватикані

У суботу, напередодні Великодня, в Римі цілий день ішов дощ. Було холодно. Чудові квіти, якими ввечері прикрасили площу перед собором Святого Петра, виглядали не по погоді весело, а тому якось незвично. Проте наступного ранку Рим знову став сонячним містом, а до Ватикану потяглися тисячі й тисячі людей. Прочани й туристи з усього світу почали займати місця ще за три години до святкової служби.

Візантійські співи: випадок третій

Це — рідкісне явище, коли у Ватикані лунають не лише католицькі, а й східні, як тут називають, християнські релігійні співи. Нинішнього року це було, і в такий спосіб Ватикан відзначив збіг святкування Пасхи православними та католиками. Як повідомила напередодні католицька інформагенція «Зеніт», «ранкова меса, яку відправляє Папа, звернеться до середньовічної традиції Римської Церкви, — співати перед Папою пасхальні «стихи» та «стихирі», узяті з пасхальної літургії Візантії». Так робили у 6—7 століттях. «Пасха красная, Пасха Господня, Пасха; Пасха всечестная нам возсня; Пасха! Радостию друг друга обимем...» — лунало на площі. За новітню історію це, до речі, був лише третій такий випадок: у 1988 році Ватикан так відзначив тисячоліття хрещення Київської Русі, а в 1990-му —також збіг святкування Пасхи католиками й православними.

Недільна пасхальна служба на площі перед собором Святого Петра — видовище, яке навряд чи можна порівняти з чимось іще. Як сказали мені в прес-службі Ватикану, майдан вміщує 60 тисяч осіб, проте італійське телебачення потім повідомляло, що перед собором Святого Петра та на прилеглих вулицях зібралося кілька сотень тисяч. Строката різномовна юрба, майоріння національних прапорів, гімни, які виспівували в очікуванні початку меси делегації прочан, — усе це створювало урочисту атмосферу справжнього свята. На жаль, минулої неділі на площі не було помітно жодного українського прапора. Хоча, з другого боку, побачення українців з Папою Римським не за горами — до його візиту лишилося трохи більш як два місяці.

Меси у Ватикані відправляють латиною. Всім учасникам служби роздають книжечки із детальним її «розкладом» і перекладом на італійську. Пасхальне привітання Папа виголосив 62 мовами, серед них і українською. «Христос воскрес! Веселих свят з Воскресінням Христовим!» —проголосив Іван Павло II. За реакцією пастви на кожне окреме привітання можна було судити про присутність прочан з тієї чи іншої країни. Особливо палко відгукувалися на хорватську, угорську та, що традиційно, польську мову. «В цей радісний день зичу всім моїм краянам, щоб правда зміцнила їхню віру, збуджувала надії і щоб оживала братерська милість!» — сказав Папа полякам.

Кульмінацією пасхальної (та й різдвяної) служби, що її проводить Папа, є його традиційне послання «Urbi et orbi» — «Місту і світові». Зазвичай глава католицької церкви проголошує його з Лоджії Благословення, але цього року Папа на неї не піднімався. Він нездужає, до того ж недільній службі передувало багато передпасхальних заходів. Це, звичайно, було важко для 80-річного понтифіка. За моїми підрахунками, впродовж останніх чотирьох днів перед Пасхою лише на публічних заходах Папа провів 12 годин — півдоби! Отож пасхальне послання пролунало з самої площі, Іван Павло II виголосив його восьмома мовами. У цій релігійно-політичній промові Папа торкнувся і подій на Близькому Сході, конфліктів в Африці, на Балканах. «Наш світ має змінитися: мир можливий навіть там, де дуже довго були ворожнеча і смерть, як на Святій Землі в Єрусалимі; це можливо на Балканах...», — сказав, зокрема, Папа.

Паску там не святять

Паски на Великдень у Римі таки не святять. Італійки, в яких я напередодні намагався про це дізнатися, взагалі довго не могли второпати, про яке освячення я запитую. І розповідали мені про Літургію Євхаристії, котра, як частина служби, передбачає освячення вина й хліба і, потім, причащання. Щоправда, на одному з каналів італійського телебачення показали передачу, в якій довго розповідали, як фарбують яйця — різними способами, саме так, як це роблять у нас. А наприкінці фільму — жінка з традиційним для нас кошиком заходить до храму. Можна припустити (оскільки я не володію італійською), що то була лише розповідь про традиції східноєвропейців, тобто нас з вами. А італійці просто купують у магазині паску. Вона, як правило, велика, випечена у формі хреста. Називають її «коломба» і подають до святкового столу. Словом, усе набагато прозаїчніше, ніж у нас.

Служба безпеки не вклякає. Лише виструнчується

Україна нині готується до приїзду Святійшого Отця. Дивлячись на ідеально відпрацьовану у Ватикані процедуру організації таких величезних богослужінь, мимоволі замислюєшся: а як це буде у нас? Біля собору Святого Петра (та й у ньому) все відбувається, на перший погляд, просто. Приблизно половина площі заставлена стільцями, туди пускають за спеціальними запрошеннями, там переважно прочани. Решта півплощі —вільна для туристів, для всіх бажаючих: за умови, звичайно, наявності місця (минулої неділі всі, хто хотів, на площі так і не вмістилися). Незвичними є заходи безпеки — насамперед тому, що їх майже непомітно. Минулого тижня я побував на багатьох службах за участю Папи Римського, і кожного разу мене дивувала толерантність охорони та, інколи, відсутність контролю на вході. Скажімо так: з точки зору перевірки службою безпеки, до Верховної Ради пройти значно складніше, аніж на месу до Папи Римського. Лише двічі я бачив, як ватиканські «сек`юриті» користуються металошукачами (не «рамками», а ручними), лише одного разу мене попросили відкрити сумку. Проте якось ватиканські поліцейські в усіх чомусь скручували й забирали корки від пластикових пляшок з напоями — явище рідкісне, і пояснення йому я так і не знайшов. Але, повторюся, на деяких заходах перевірки не було взагалі. Все це дивувало, адже Папа завжди перебуває у гущі людей, особливо коли входить і виходить з базиліки або об'їжджає паству на відкритому автомобілі.

Утім, служба безпеки Ватикану вельми професійна, численна й оснащена за останнім словом техніки. Цікаво, до речі, спостерігати, як усі «сек`юриті» виструнчуються, коли під час служби розпочинається обряд причащання (паства тоді зазвичай стає на коліна). А щодо останнього, то тут захоплює й інша ватиканська «служба» — священики, які причащають люд. На святковій месі в неділю їх було близько сотні, і зробили вони свою справу вельми мобільно й успішно. Великою мірою цьому сприяє добре продумане розташування секторів і проходів між ними на площі перед собором Святого Петра. Не було проблем і з іншими, більш приземленими потребами пастви. І для цього знадобилося лише зо два десятки так званих «біотуалетів».

* * *

Наступного тижня Папа Римський має дати аудієнцію з нагоди 15-ї річниці Чорнобильської трагедії. З такою ініціативою виступило Посольство України у Ватикані. Це, звичайно, буде ще однією спробою привернути увагу до наших постчорнобильських проблем. Ну а щодо майбутнього візиту Івана Павла II в Україну, то минулого тижня італійський журнал «Християнська сім'я» надрукував велике інтерв'ю з московським Патріархом Алексієм під заголовком «Папа не повинен їхати до Києва». Коментарі та розповідь про зміст зайві.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Київ—Ватикан—Київ.

 Хроніка. Факти. Події

■ Тель-Авів

Сектор Газа взято під контроль

Учора частини ізраїльської армії зайняли ключові позиції у секторі Газа, розділивши його на три частини. Переміщення між цими частинами для мешканців сектора заборонено. Урядові джерела заявляють, що йдеться не про захоплення Палестинської автономії, а про запобігання терористичним нападам на Ізраїль.

■ Нью-Йорк

Кофі Аннан «серйозно занепокоєний»

Генеральний секретар ООН Кофі Аннан звинуватив Ізраїль і ліванське шиїтське угруповання «Хезболлах» у порушенні угод про ізраїльсько-ліванський кордон, сказавши при цьому, що він серйозно занепокоєний ізраїльськими бомбардуваннями сирійських позицій у Лівані.

■ Ель-Кувейт

Військову присутність буде збережено

Державний секретар США Колін Пауелл, який перебуває з візитом у Кувейті, підтвердив, що «США збережуть свою присутність у Кувейті» з метою «протистояння агресії».

■ Відень

Загрозу катастрофи ліквідовано

Австрійські рятувальники відвернули екологічну катастрофу на Дунаї. З німецького танкера, що врізався в берег, у річку потрапило кілька десятків тонн мазуту. Внаслідок оброблення плями нейтралізуючими агентами, що тривало більш як добу, загрозу екологічної катастрофи ліквідовано.

■ Богота

У Колумбії визволено десятки заручників

Колумбійські бунтівники визволили майже сімдесят співробітників американської нафтової корпорації «Оксидентал петролеум», захоплених напередодні в заручники. Принаймні дванадцять осіб усе ще залишаються в руках терористів. Спостерігачі розцінюють цю акцію бунтівників як спробу тиску на уряд з метою домогтися участі в мирних переговорах.

■ Брюссель

У геноциді звинувачують... черниць

Сьогодні в Бельгії розпочинається судовий процес над двома католицькими черницями з Руанди, яких звинувачують у геноциді. В 1994 році вони видали для розправи солдатам племені гуту шість тисяч тутсі, які шукали притулку в їхньому монастирі.

■ Порто-Ново

Доля дітей невідома

Корабель, на борту якого, як очікувалося, перебувало понад двісті дітей-рабів, прибув до порту західноафриканської держави Бенін. Розшукуваних дітей, проте, на судні не було. Міністр бенінського уряду повідомив, що, можливо, влада просто переслідувала не те судно. Висловлюються побоювання, що розшукуваний корабель з дітьми перебуває десь у відкритому морі.

■ Гавана

Фідель привітав співвітчизників

Кубинський лідер Фідель Кастро привітав десятки тисяч своїх прихильників з сороковою річницею соціалістичної революції на Кубі. Під грім оплесків Кастро кілька разів цитував фрагменти із своєї власної промови, виголошеної у 1961 році на тому самому місці в Гавані.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Від бізнес-форуму до спільних підприємств

Учора в Києві відкрився дводенний бізнес-форум «Високі технології Ізраїлю в Україні». Ізраїльські виставки передових досягнень наукової думки вже кілька разів проводилися в нашій країні, однак нинішній бізнес-форум — не просто виставка, а прагнення Ізраїлю знайти партнерів для тривалого співробітництва. Україна, в свою чергу, зацікавлена в серйозному партнерстві у галузі складних технологій. Тому ініціативу підприємців підтримали президент Ізраїлю і посольства України та Ізраїлю.

«ГУ» попросив прокоментувати цю подію Надзвичайного і Повноважного Посла Ізраїлю в Україні Анну АЗАРІ:

— Високі технології — наш головний здобуток і центральна галузь експорту. Робота у сфері високих технологій в Україні для мене як посла, який хоче розширювати відносини, дуже важлива, бо це справжнє співробітництво, а не якась періодична купівля-продаж. Надії покладаємо не на окремі угоди, а на те, що бізнес-форум посприяє відкриттю нових спільних підприємств.

Яна СТАДІЛЬНА.

У дурнях залишилися глядачі

Утім, можливо, саме цього й хотіли ті, хто доклав руку (і з боку колишніх хазяїв НТВ, і з боку влади в особі «Газпрому») до того, щоб російський телеканал НТВ перестав існувати у тому вигляді, що так приваблював глядача, і з тими журналістами, яким він довіряв. З п'ятниці на суботу обране 3 квітня на зборах акціонерів «Газпрому» нове керівництво каналу з допомогою приватної охоронної фірми взяло владу в свої руки.

Відновлення прав власника, з одного боку, і спробу задушити альтернативне державному телебачення — з другого, здійснили за «демократичним» сценарієм: уночі, силою, напередодні великого свята, за відсутності в Москві перших осіб держави (щоб без коментарів) і колишнього головного редактора Євгена Кисельова. До речі, останній, виявивши після повернення з Іспанії «розорений дім», умить отримав запрошення очолити канал ТБ-6. Щоправда, так і незрозуміло, чи піде він туди (в неділю Кисельов з пафосом заявив, що йому повинні гарантувати юридичну недоторканність власники каналу) і чи запрошують разом з ним усіх журналістів, які зазвято захищали свого лідера.

Під час недовгих дебатів у суботу вранці багато хто з авторів програм і ведучих написали заяви на звільнення і вже того самого дня з'явилися з новинами на каналі ТНТ. Тоді, коли одні журналісти НТВ звільняли приміщення, їх колишні колеги, котрі за тиждень до того залишили НТВ, поверталися під оруду нового керівництва.

Що в підсумку? Поки що перемогло право сили. А щодо сили права, то тут суд ще не сказав свого останнього слова. Свободі слова, в тому гіпертрофованому розумінні, в якому вона є в Росії та в інших пострадянських республіках, безумовно, завдано серйозного удару. Команда НТВ розпорошилася. Нові новини НТВ уже до болю схожі на лаковані випуски держканалів. Новини старого НТВ на ТНТ мають блідий вигляд (оскільки залишилися без дорогої мережі кореспондентів за рубежем і в «гарячих» точках). А журналісти ТБ-6 (де планує збудувати новий дім частина команди НТВ), судячи з їхнього необ'єктивного висвітлення конфлікту навколо НТВ, аж ніяк не прагнуть принести на вівтар російської свободи слова свій канал і свої робочі місця. Росіяни, які стежать за конфліктом, розділилися на оптимістів і песимістів. Останні заявляють, що час перебиратися на кухню або за кордон, а оптимісти вважають, що все владнається і пакувати валізи зарано.

Яна ОСАДЧА.

До уваги акціонерів ЗАТ «Свинець»

Загальні збори акціонерів відбудуться 5 червня 2001 року за адресою: м. Москва, вул. М. Рибалко, 10, корпус 1.

Початок реєстрації акціонерів о 10 годині за московським часом.

Порядок денний:

1. Звіт Дирекції ЗАТ «Свинець» про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2000 рік та перспективи розвитку на 2001 рік.
2. Про виплату дивідендів за 2000 рік.
3. Внесення змін до Статуту товариства.
4. Різне.

Для прийняття участі в роботі зборів акціонерів мати при собі документ, який посвідчує особу, для представників акціонерів — відповідне доручення.

Довідки за телефонами: (06272) 230-14, 973-93.

Арбітражний суд м. Києва 01030, вул. Б. Хмельницького, 44 Б за заявою Державної податкової інспекції Шевченківського району м. Києва, порушив справу № 3/109-Б від 01.03.2001 р. про банкрутство ВАТ ІІ «СП Будінвест» (юридична адреса: м. Київ-04050, вул. Артема,31; код ЄДРПОУ 21650268; р/р 26002001300011 в Укрспецімпексбанку, МФО 322368).

Арбітражний керуючий по справі Яблонський Володимир Володимирович, ліцензія № 000366, видана Агентством з питань банкрутства тел.296-18-72.

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Арбітражного суду Луганської області № 12/14 б Відкрите акціонерне товариство «Луганський автоскладальний завод», 91005, м. Луганськ, вулиця Фрунзе,136, р/р 2600330180653 в ЛЦВ ПИБ України, код ЄДРПОУ 00231301, МФО 304308, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором призначено Астаніна Г. В., ліцензія 000443 від 19.04.2000 року, адреса: 91053, м. Луганськ, селище Ювілейне вул. Леніна, будинок 6.

ВАТ «Фармація»

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 9 червня 2001 року об 11.00, за адресою: м. Одеса, вул. Жуковського,38 у залі засідань Палацу культури будівельників ім. Лесі Українки.

Порядок денний:

1. Звіт генерального директора ВАТ «Фармація» про результати діяльності за 1998 — 2000 рр.
2. Затвердження підсумків фінансово-господарчої діялності ВАТ «Фармація» та звітів Ревізійної комісії за 1998 — 2000 роки.
3. Розподіл прибутків ВАТ «Фармація», терміни та порядок видачі дивідендів за 1998 — 2000 роки.
4. Обрання членів Ради ВАТ «Фармація».
5. Обрання членів Ревізійної комісії ВАТ «Фармація».
6. Затвердження Статуту ВАТ «Фармація» в новій редакції.
7. Затвердження внутрішніх документів ВАТ «Фармація».
8. Ліквідація філій ВАТ «Фармація» в м. Одесі.

Порядок денний затверджено протоколом Ради ВАТ «Фармація» від 5 квітня 2001 р.

Реєстрація учасників зборів з 8.00 до 10.30 у день проведення, за місцем проведення зборів.

При собі мати: документ, що посвідчує особу, довіреність на право участі у загальних зборах.

З документами, пов'язаними з порядком денним зборів, можна ознайомитись за адресою: м. Одеса, вул. Жуковського,20, кабінет № 13.

Довідки за тел.(0482) 24-11-50.

Правління ВАТ «Фармація»

Балансовий звіт
Донецького комерційного біржового банку "Донбіржбанк"
за 1 квартал 2001 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний період
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	4632
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	19500
3	Кошти в інших банках	20761
4	Цінні папери на продаж	15250
5	Кредити та заборгованість клієнтів	3
6	Інвестиційні цінні папери	7
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	2427
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
10	Нараховані доходи до отримання	361
11	Інші активи	301
12	**Усього активів**	**63242**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
13	Кошти банків	1
1	Кошти клієнтів	18567
2	Інші депозити	3000
3	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
4	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
5	Нараховані витрати до сплати	17
6	Інші зобов'язання	13043
7	**Усього зобов`язань**	**34628**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
21	Статутний капітал	8100
1	Капіталізовані дивіденди	0
2	Акції, що викуплені в акціонерів	0
3	6-7 кл.	362
4	Емісійні різниці	0
5	Резерви	1629
6	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	0
7	Нерозподілений прибуток	18523
8	**Усього власного капіталу**	**28614**
9	**Усього пасивів**	**63242**

Звіт про прибутки та збитки
Донецького комерційного біржового банку "Донбіржбанк"
за 1 квартал 2001 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний період
1.1	Процентний дохід	767
1.2	Процентні витрати	-460
1	**Чистий процентний дохід**	**307**
2.1	Комісійний дохід	1273
2.2	Комісійні витрати	-166
2	**Чистий комісійний дохід**	**1107**
3	Дивідендний дохід	0
4	Чистий торговельний дохід	108
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	17
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний дохід	0
8	**Операційний дохід**	**1539**
9	Загальноадміністративні витрати	-1248
10	Витрати на персонал	-84
11	**Прибуток від операцій**	**207**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	154
13	**Прибуток до оподаткування**	**361**
14	Податок на прибуток	0
15	**Прибуток після оподаткування**	**361**
16	Непередбачені доходи/витрати	0
17	**Чистий прибуток/збиток банку**	**361**

Продається майно банкрута Дочірнього підприємства «Тотем» АТ «Мега Фідучарія СА»

Склад:

Прес гідравлічний з навісною кареткою «АЛЛЕВІ» моделі NPO/166 для вирубки деталей низу взуття — 2 шт, виробництво Італія.

Прес гідравлічний з навісною кареткою «АТОМ» моделі G/688 для вирубки деталей низу взуття — 2 шт, виробництво Італія.

Інше обладнання та устаткування для взуттєвої промисловості.

Офісне обладнання та меблі.

Умови:

майно продається на умовах передоплати.

Порядок продажу та строки придбання:

Протягом 30 днів після опублікування в газеті об'яви приймаються заявки, у разі надходження двох та більше заявок проводиться аукціон. Порядок проведення аукціону визначається згідно Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств». Про місце та час проведення продажу (аукціону) всі заявники будуть повідомлені окремо.

Заявники до 5 травня 2001 мають перерахувати 10% від початкової вартості та 17 грн. на п/р 26005301276430 у Харківському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322205, Одержувач: ДП «Тотем» ЄДРПОУ 22912316.

Покупець протягом 7 днів з дня укладення угоди про продаж майна має повністю оплатити куплені ним об'єкти.

Про особисте ознайомлення з об'єктами домовлятися з Арбітражним керуючим.

Заявки приймаються за адресою: 02068, м. Київ, а/с 159, арбітражний керуючий Цуканова Л. В., т/ф (044) 570-78-18, e-mail: afgs@torba. com.

Открытое акционерное общество «Херсонвтормет» сообщает о проведении годового общего собрания акционеров, которое состоится 06 июня 2001 года в 14.00. Собрание будет проводиться по адресу: г. Херсон, Николаевское шоссе, д. 30. Начало регистрации участников: 12 часов 30 минут.

Повестка дня:

1. Утверждение отчета и заключения ревизионной комиссии.
2. Утверждение годовых результатов деятельности ОАО «Херсонвтормет» за 2000 г., порядка распределения прибыли ОАО «Херсонвтормет» за 2000 г., срока и порядка выплаты части прибыли (дивидендов) за 2000 г., определение порядка покрытия убытков за 2000 г.
3. Утверждение решения Наблюдательного совета от 06.09.2000 г. об отзыве членов Правления и избрании персонального состава Правления ОАО «Херсонвтормет».
4. Дача поручения Председателю Наблюдательного совета на заключение контракта с Председателем Правления ОАО «Херсонвтормет».
5. Принятие устава в новой редакции.
6. Отзыв членов наблюдательного совета.
7. Избрание членов Наблюдательного совета.

Арбитражный суд г. Севастополя (99011, г. Севастополь, ул. Суворова,2) признал ООО «Лидерстрой» (99020, г. Севастополь, ул. Урожайная,16, ОКПО 20711996) банкротом и открыл ликвидационную процедуру. Определение от 29.03.2001 г. по делу № 20-6/224. Ликвидатором назначен Старков А. В. (лицензия № 000157 от 27.01.2001 г.), тел.41-38-01.

Арбітражний суд Вінницької області (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) порушив справу про банкрутство ВАТ «Глуховецький завод ЗБВ» (смт. Глухівці, р/р 26004221332001, в АК АПБ «Україна» м. Козятин, МФО 302441, код ЄДРПОУ 00371498).

Розпорядник майна: Кубряк О. В. (м. Вінниця, тел.35-37-95).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ВАТ «УкрНДІпластмаш»

Повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 9 червня 2001 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. І. Шевцова, 1.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту Товариства за 2000 рік.
2. Затвердження звіту ревізійної комісії за 2000 рік.
3. Затвердження основних показників діяльності Товариства на 2001 рік, використання прибутку за 2000 рік та кошторису на 2001 рік.
4. Збільшення статутного фонду Товриства у 2001 році шляхом реінвестиції дивідендів.

Реєстрація учасників зборів здійснюється за місцем проведення зборів 9 червня 2001 року з 9.00 до 10.30.

При собі мати паспорт та доручення представникам акціонерів.

Правління.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1-А) порушив справу Б 24/89-01 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «П'ятихатський цегельний завод». 52170, Дніпропетровська область, с. Красноіванівка, П'ятихатського району, ЗКПО № 21941014, р/р 26007295148001 в П'ятихатському відділенні Дніпропетровської дирекції банку «Україна», МФО 305103.

Розпорядником майна призначено Чикильдіна Олександра Миколайовича, ліцензія № 000014 від 28.12.1999 р. (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (0562) 42-68-43).

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44-В) за заявою Державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 8/60 про визнання ПП «Драйв» банкротом (юридична адреса: м. Київ, вул. Харківське шосе,21/3, кв.206), розрахунковий рахунок № 26001300198 в Другій Київській філії «ВА Банку».

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за заявою Державної податкової інспекції у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 8/59 про визнання КП ТВФ «Магазин 823» банкрутом (юридична адреса: м. Київ, вул. Тампере,12), розрахунковий рахунок № 489923 у Дарницькому відділенні УСБ.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области по делу № 24/198Б постановлением от 20.03.01 г. признал ООО «Атлант» (83044, г. Донецк, ул. Коммунистическая, 4, т/с 26003449802575 в АК ПИБ Донуглекомбанк г. Донецк, МФО 334895, ОКПО 13543038) банкротом и открыл ликвидационную процедуру.

Ликвидатор Козловская Диана Валерьевна, лицензия № 000080, адрес: 83086, г. Донецк, ул. Первомайская, 12, т. 334-30-30.

Закрите акціонерне товариство «Видавництво «Бліц-Інформ»
(ідентифікаційний код 20050164), що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Кіото, 25, повідомляє про свою перереєстрацію у зв'язку зі зміною назви на нову — закрите акціонерне товариство **«Холдингова компанія «Бліц-Інформ»**

«Дракон, що злітає» несе до Харкова східну працьовитість і жаданий достаток

Цього року Харківське акціонерне товариство «Техноком» відзначає перший ювілей у своїй промисловій діяльності. Саме цими днями виповнюється п'ять років відтоді, як в одному з колишніх цехів Харківського танкового заводу став до ладу ще один (після килимового комбінату) цілком мирний і навіть, можна сказати, «смачний» конвеєр з виробництва вермішелі швидкого приготування, нині більше відомої нам як «Мівіна».

Безперечно, танки — річ поки що необхідна і навіть вельми корисна з точки зору ефективності їхньої реалізації. Та й цілком банальні макарони, як підказує життя, не менш потрібні хай не для обороноздатності, як для добробуту країни — це вже достеменно.

Звісно, перший ювілей нової української фабрики з виробництва вермішелі, навіть такої смачної і невідомої нам раніше, як «Мівіна», — подія не казна-яка. Та все-таки є в ній певний особливий бізнес-шарм, що не може не викликати шану та увагу, гідний бути прикладом для наслідування, як треба вести справу за умов найжорсткішої конкуренції і аж ніяк не сприятливої ситуації для розвитку бізнесу.

Харківську фабрику з виробництва вермішелі «Мівіна» заснувало акціонерне товариство «Техноком». На харківській фабриці нині працюють близько 1500 осіб. Слід віддати належне й самій ідеї оренди приміщень ВО «Завод імені Малишева». Скорочення військових замовлень на оборонному підприємстві вивільнило не тільки виробничі приміщення, а й висококваліфіковані кадри. Однак більшість робітників та інженерів, згідно з договором, мали переважне право пройти перекваліфікацію і, відповідно, одержати роботу на новому виробництві. І, звичайно, ним скористалися.

Роботою на цьому підприємстві його працівники, мені здається, цілком задоволені. Заробітна платня на фабриці щонайменше на третину вища, ніж середня в місті. До того ж її керівництво будує свої відносини з персоналом за принципом: платимо тому, хто працює. На підприємстві впроваджено так званий метод атестації професіоналізму. Якщо працівник під час проведення чергової переатестації її складає, то обов'язково одержує підвищення окладу. Але якщо він не прагне до підвищення кваліфікації, не виявляє належного бажання опанувати професією, до того ж помічений у непристойному стані на робочому місці, то обов'язково одержить обхідний лист.

Слід зазначити, що такі «правила робочої поведінки» підтримують самі працівники фабрики. Вочевидь, людям не так уже й важливо, на кого «спину гнути». Значно важливіше — не працювати «за того хлопця», який байдикує, одержувати гідну винагороду за свою працю і знати, що сумлінне ставлення до праці завжди належно оцінять.

У свою чергу адміністрація не тільки постійно поліпшує умови праці на фабриці, а й усіляко підтримує оригінальну демократію у виробничих відносинах. Будь-хто, навіть найостанніший, працівник може мало не щодня підійти до директора зі своїми пропозиціями або проблемами. Приватне капіталістичне підприємство, хоч як це дивно, видає свою газету. Має кілька волейбольних команд, а разом з ними — спортивний комплекс. Усі працівники фабрики разом з дітьми можуть провести відпустку на морі. Кращих працівників (і не одного- двох, а десятки) заохочує напередодні нового року кольоровими телевізорами, що їх вручають генеральний директор АТ «Техноком», міський голова і посол В'єтнаму в Україні. Солідно й урочисто, чи не так?

— Наші робітники повинні бачити, — каже один із керівників АТ «Техноком» Лионг Куок Бінь, — що ми насамперед дбаємо про розвиток виробництва, про покращення умов праці та підвищення їх добробуту, а не про те, щоб якнайбільше грошей «набити» до своїх кишень.

Сказано це не для красного слівця. Найближчим часом плановано ввести до ладу ще одну фабрику з виробництва «Мівіни», що вже припала до смаку багатьом в Україні. Отже, місто додатково одержить іще кілька сотень робочих місць, не зайві платежі до бюджету, та й нові зразки продукції. До речі, постійне поліпшення якості вермішелі «Мівіна», «адаптація» її до українських смакових традицій, регулярне проведення дегустаційних днів, щоденна робота над розширенням асортименту дає відчутні результати. Використовуючи переважно місцеву вітчизняну сировину, фабрики щодоби випускають кілька десятків тонн готової продукції, яка не тільки продається на внутрішньому ринку, а й упевнено торує шлях до країн Прибалтики, Польщі, Ізраїлю, Німеччини. Вже на прилавках магазинів з'явилася солодка вермішель для дітей, нові смакові приправи, картопляне пюре, котре можна буде приготувати так само швидко, як і «Мівіну».

Розповідаючи, як розважливо і кмітливо ставляться в'єтнамці до своєї справи, не можу не пригадати ще про один їхній здобуток, який не лише духовно їх об'єднує, а й дає корисний урок того, як слід облаштовувати своє місце під сонцем.

Харків віднедавна прикрашає ресторан «Дракон, що злітає». Це маленька батьківщина харківського в'єтнамського земляцтва. І не лише тому, що вона архітектурно схожа з рідними краями, що там завжди можна втамувати ностальгію за рідною домівкою. Це і своєрідний оплот, візитівка гордого і працьовитого народу, яка наче постійно нагадує всім нам: працюйте — і все у вас вийде.

Микола КОСИЙ.

Харків.

На знімку: Лионг Куок Бінь віце-президент корпорації «Техноком».

Оголошення

Другий Всеукраїнський фестиваль і конкурс «Голос України»

«Великодні дзвони Київщини»

Співочі голоси

(Початок на 1-й стор.).

Із 25 районів області на сцені виступили колективи майже всіх, а також 10 райцентрів і міст обласного підпорядкування. А справжня окраса області — народні хорові капели імені П. Чубинського із села Велика Олександрівка Бориспільського району та імені О. Кошиця з Богуславського педагогічного коледжу. Саме їм, а також хоровій капелі Богуславського районного будинку культури та симфонічному оркестру управління культури облдержадміністрації піснею Л. Бершака і Л. Горлача «Мій рідний край» випала честь розпочати концерт-звіт. Інші «низові» осередки культури додали родзинку у творчих розділах програми «Святкова мозаїка Київщини», «Козацька слава не вмре, не загине», «Невмирущі джерела народу».

Виразно заявили про себе також ансамбль бандуристів Вищої педагогічної школи кобзарського мистецтва села Стрітівка Кагарлицького району, народний аматорський ансамбль пісні і танцю «Сузір'я» та оркестр народних інструментів Академії Державної податкової служби України, що розташована в місті Ірпінь. «Не відставав» від податківців і муніципальний камерний народний хор «Благовіст» (Ірпінь). Буквально полонили вщент заповнену залу своєю майстерністю народний аматорський ансамбль народного танцю «Пролісок» Баришівського будинку культури, дитячий ансамбль танцю «Щасливе дитинство» з Білої Церкви, ансамбль пісні і танцю «Барви України» з Борисполя та багато інших співочих і танцювальних колективів з «глибинки», хоча й недалекої від Києва. І справдилися слова міністра культури України Богдана Ступки, сказані ним перед концертом: до веселкового вінка держави додасться буйноцвіття талантів Київщини. Воно справді було і додалося.

Друга частина звіту віддана була переважно колективам і солістам обласної концертно-творчої організації «Київщина», симфонічному оркестру управління культури облдержадміністрації. Її посилили весняні усмішки у виконанні відомого усім Анатолія Паламаренка, творча діяльність якого розпочалася в Макарівському районному будинку культури на Київщині. Між іншим, у столиці немало відомих і видатних майстрів мистецтв і культури. А, окрім справжнього патріота свого краю Паламаренка та киянина Тараса Петриненка, на сцені нікого з них не помітно було. Не захотіли? Ні, їх просто не запрошували. Інакше, на думку начальника обласного управління культури і мистецького керівника звіту Василя Романчишина, звітувала б уже не Київщина...

І все-таки, незважаючи на творчі складнощі Київщини, про що вже йшлося, прозвітувала вона достойно, довела мистецькі можливості. У канві Великоднього концерту вирізнялися вокально-хореографічна композиція «Хвалімо ім'я Господнє», що прозвучала на початку звіту і велична рок-кантата «Діва Марія», якою завершився концерт. Область довела, що, як влучно висловився перший заступник голови облдержадміністрації Микола Баранюк, якщо вважають Київ серцем України, то Київщина є її душею. І це відчутно було під час звіту.

А лауреатом редакційного конкурсу «Голос України» наше журі визнало вже названого вище Василя Романчишина. Дуже вже гарно, з особливою закоханістю, душевністю, ніжністю і силою він виконав пісню Г. Татарченка та О. Вратарьова «Рідна сторона» — про чарівну землю Київщини, найкращий і найрідніший край... А те, що найголовніший «чиновник» культури гарно співає, то це ж чудовий приклад для наслідування. Чи не так?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Соцзахист

Жахи страховика

Схоже, прийняття нових законів про загальнообов'язкове державне соціальне страхування сповнило смутком і страховиків, і страхувальників. Днями ці документи, що рясніють суперечностями й недоробками, стали предметом обговорення на зорганізованому асоціацією «Київська банківська спілка» «круглому столі».

Його учасники дійшли висновку, що чимало законодавчих нововведень суперечать інтересам роботодавців. Наприклад, Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування в зв'язку з тимчасовою втратою працездатності і витратами, обумовленими народженням і похованням» від 18 січня 2001 року перекладає на роботодавця тягар оплати левової частки лікарняних. (Згідно з цим документом, перші п'ять днів тимчасової непрацездатності, що не пов'язана з виробничою травмою, мають оплачувати за місцем роботи.) На практиці це може призвести до сумних наслідків: розлючений такою несправедливістю директор фірми почне «відіграватися» на підлеглих — чи то звільнить найхворобливіших співробітників, чи просто змусить їх ходити на роботу з бронхітом у лютий мороз.

У цьому документі до лав платників страхових внесків зараховано і найманих робітників, що суперечить 266 статті КЗпП. На думку представників столичної банківської спілки, закон має й багато інших недоліків: потребують перегляду положення про механізм управління Фондом соціального страхування і про відповідальність за несплату страхових внесків.

Остаточно «добили» роботодавця терміни введення в дію Закону «Про розміри внесків на деякі види загальнообов'язкового державного соціального страхування», ухваленого 11.01.2001 року: він набрав чинності 1 січня — раніше, ніж був ухвалений і надрукований. Обговорювати цей факт уповноважений лише Конституційний Суд, а от виконувати прийнятий заднім числом закон, з відомих причин, маємо ми всі.

Декілька неприємних слів пролунало і на адресу авторів Закону України «Про страхові тарифи на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності». Учасники «круглого столу» незадоволені впровадженням солідарного страхового тарифу, який не враховує галузевих особливостей виробництва (умов праці та рівня безпеки).

Щоб виправити ці недоліки, учасники «круглого столу» вирішили створити при уряді робочу групу з доопрацювання «страхової» законодавчої бази.

Ганна РОМАНЦОВА.

Продавець сльозам не вірить

Репортаж

Репортер отримав завдання повернути куплений товар.

В універмазі «Україна», як завжди, ніде яблуку впасти. Ідилію приємного гомону порушує роздратований голос дівчини, що лунає з продуктового відділу. З'ясувалося, на вулиці вона загубила гаманець, тому повернулася в універмаг, щоб здати куплений там товар.

— У мене ось чек. Я купила у вас продукти. Вони запаковані. Чому я не можу їх здати? — ледь не плакала дівчина.

— Чеки видають тільки для зазначення ціни, — сказала адміністратор продуктового відділу. Відрекомендуватися вона відмовилася, лише додала, що в їхньому відділі приймають запакований товар протягом 20—30 хвилин після його купівлі.

Зі сльозами на очах дівчина пішла ні з чим.

А тим часом у відділі електротоварів стався ще один інцидент. Літній чоловік хотів повернути лампочку.

— Чому не приймаєте? — кричав покупець.— Ось чек.

— Товар можна здати лише в той день, коли його купили,— відповіла адміністратор Людмила Науменко.

Свідком нехтування прав споживача стала я й в театральних касах на Хрещатику. Жінка хотіла здати квиток у театр Івана Франка на виставу, що мала відбутися через тиждень. Однак їй відмовили.

А ось у Київському державному молодому театрі хлопцеві пощастило. Він перед самою виставою прибіг туди, щоб повернути квиток.

Адміністратор Ярослав Гранко сказав йому:

— Зробимо для вас виняток, бо ви купили квиток у нашій касі. Взагалі, у театрі можна лише обміняти квиток на інший спектакль.

Отже, кожен продавець товару діє за своїми правилами. А як має бути?

По коментар я звернулася до завідувача відділу юридично-правової та кадрової роботи Київського міського головного управління у справах захисту прав споживачів Анатолія Москалюка. Він повідомив, що за законом споживач має право «обміняти непродовольчий товар на аналогічний у продавця, у котрого він був куплений, якщо товар не підійшов за формою, габаритами, фасоном, кольором, розміром або з інших причин не може бути використаний за призначенням. Покупець має право на обмін товару належної якості протягом 14 днів».

Продовольчі товари поверненню не підлягають, за винятком зіпсованих. Тоді продавець зобов'язаний прийняти товар і повернути покупцеві гроші. Споживач має право вимагати у продавця посвідчення якості на будь-який продовольчий товар.

— Покупець може повернути і театральні квитки, —продовжував А. Москалюк, —крім випадків, вказаних у правилах театру.

На ринках, де можна домовитися з продавцями і без чеку, проблем з поверненням товару начебто не існує.

Чи я помиляюся?

Валентина МУДРИК.

Перевірено: можна їсти

Відтепер будь-яка нова продукція волинських м'ясокомбінатів і ковбасних цехів до того, як потрапити у продаж, повинна пройти відповідний тест на якість.

Спеціальна дегустаційна комісія у складі санепідеміологів, спеціалістів управління у справах захисту прав споживачів, харчовиків і економістів визначатиме смакові якості ковбас і шинки, аналізуватиме рецептуру, технічну документацію, товарний вигляд продукції.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Стічна вода — загальна біда

Екологія

У Дніпро щороку скидається близько шести мільярдів кубів стічних вод. Це лише за офіційними даними. Сіверський Донець, що тече і російською територією, за цими показниками посідає другу позицію в Україні.

Екологи схопилися за голову, підрахувавши, скільки кубометрів високомінералізованої води із шахт і технічних відходів підприємств хімічної промисловості скидають у Донець. На жаль, коштів на будівництво очисних споруд бракує. Можливо, після того, як Україна та Росія підтримають розробку Міжрегіональної програми з екологічного оздоровлення басейну річки Сіверський Донець із наданням їй міждержавного статусу, щось зміниться?

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311069.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України